

JÄRLA MAGAZINET

Sören i bushen!

Innehåll

Tunga kilometrar	sid 1
TTK ser på Tiomila	2
Indien	3
Minnenas afton	5
Italia -92	6
En dag i Gargellen	8
Årsfest	10
Rogaining i bushen	11
Spel & Dobbel	12
Reklam	13
Notiser	14
Dag KM, TTK rapport	15
Natt KM	16
Sprinter KM	17
Två män i en Greyhoubuss	18
1981	22
JBO, våren	24
Ungdomsverksamheten	26
En Trana i Australien	29
Pins	31
Bra att veta	32
Slutaren	sid III

Tunga kilometer

Av ÅKE ANDERSSON

TUNGAN HÄNGDE slapp ner utanför munnen. Han andades tungt, mycket tungt, det kändes som om han inte hade lång tid kvar i livet. Det var 8 tunga kilometer kvar på Utskogsrundan och smärtan över bröstet blev än mer påtagligt för varje steg.

Det är konstigt hur människan kan plåga sig av egen fri vilja. Och det här är bara början enligt min bedömning. Inget för glaslirare! Jag menar naturligtvis Tiomila nästa år. Arrangörerna har bestämt sig för att jävla lite extra genom att förlägga tävlingsområdet långt bortom all ära och redlighet i norra Uppland. Av erfarenhet vet man ju att all terräng norr om Lill-Jansskogen består mestadels av sly, hagtorn, kantiga stenar och jäkla massa små sankmarker som man har vansinniga problem med att läsa in sig på.

Oj då vad han tar i, tänker ni kanske? Anledningen är att jag tänkt följa verksamheten i klubben extra noga den kommande säsongen. Specialstudera satsningen på Tiomila, följa ungdomsledarnas vändor, studera resultatlistor och allmänt lägga mig i det mesta, ja ni vet. Naturligtvis har jag inte för avsikt att sköta någon praktisk del i verksamheten. Nej, jag håller mig till att kritisera på avstånd, och kanske ge goda råd som jag är övertygad om att dem de berör tar åt sig. Lyssna - Lär - Lyd, som jag populärt brukar säga.

Näväl, åter till Tiomila nästa år. Det blir som sagt tufft. Arrangörerna har verkligen tagit steget fullt ut när det gäller att gallra ut de lite sämre lagen. Eller vad sägs om att börja med 5 nattsträckor på banlängder mellan 11,9 km och 15,8 km. Men glöm inte att lägga till 800 -1000 meter för löpning efter snitsel. Fort skall det dessutom gå. Några räkneexempel: Sträcka 1 har ca 12,7 km inklusive snitseln och en beräknad löptid på 70 minuter. Det gör ca 5 1/2 minuter per kilometer - på en nattsträcka! På sista sträckan räknar de med att man skall gå strax under 5 minuter per kilometer. Kort sagt - detta gynnar Järlal

Naturligtvis så har jag redan laget klart, men jag överläter åt UK att grubbla ett tag till. Ett är redan säkert och det är att vinterträningen sköts ordentligt och att ni redan tidigt i vår börjar med ordentliga träningspass i skogen. Ett Påskläger ser jag som en självklarhet för att vässa formen. Varför inte satsa på ett läger i Frankrike eller Spanien. Vilket lyft för våra juniorer!

När vi är inne på juniorer så blir en gammal man glad. Det fullkomligt kryllar av grabbar i 14-15-16 års åldern. Ett bra gäng som sporrar varandra. Däremot är det lite färre tjejer i den här åldern. Men det kommer, var så säker. Vem kan motstå dessa Linford Christie-kopior?

Jag hoppas att föreningen inser att dessa grabbar och tjejer är vår generationsväxling som vi väntat på i fem år nu. Öppna plånboken och satsa ännu mera resurser så ska ni se att vi snart har ett SM-kavlelag i toppen och sedan även senare en blommande seniorverksamhet.

Lär av gamla misstag, sätt er ner redan nu och planera för framtiden innan det är för sent. Själv ser jag oerhörd framtida potential i dessa grabbar och tjejer om de får rätt vägledning.

För oss andra, lite äldre, så är det nog bara att sitta i bastun och minnas gamla tider som gäller när det drar ihop sig till Tiomila. Nu har ju enligt rykten även de gamla kämparna kommit tillbaka till träningen efter en längre tids frånvaro. Nu väntar vi bara på Håkan Hanning, Jussi och Heikki, Lasse Nordlander, Harald - Olof - Henke Stjernström, Jonne Engberg, Anders Fitger, Hasse Develius, Roland Åhling, Toppe, Anders Asplund, Christer Karlsson ...

INBJUDAN TILL TIOMILA

den 8-9 maj 1993

Den 48:e herrkavlen, den 17:e damkavlen och den 2:a ungdomskavlen arrangeras i Österbybruk i Norra Uppland, 10 mil norr om Stockholm.

SAMLING

Vägvisning från korsning riksväg 290-292 vid infarten till Österbybruk.

KARTA

Kartan har skalan 1:15 000, ekv 2,5 m, nyreviderad 1992 och tryckt 1993.

TERRÄNG

Terrängen är flack och huvudsakligen detaljrik. Längre banor berör ett område som domineras av diken och mindre sankmarker. Framkomligheten är god till mycket god. Sikten är likaså mestadels god. Områden med tätare skog och därmed nedsatt sikt förekommer. Kulturmärk och hyggen förekommer mycket sparsamt. Ett antal mindre vägar genomkorsar området. Terrängen närmast TC är stignik. I övrigt finns enbart ett fatalt stigar.

Ungdomskavlen HD -16, minst två D.

inkl. snitsel 600 m

Start: 8 maj kl. 12.00

Målgång: ca 13.45

Str	Banlängd ca	Löptid ca
1	3,4 km	25 min
2	3,4 km	27 min
3, 4	3,3 km	29 min
5	3,5 km	25 min

Sträckorna 3, 4 löps parallellt. Spridningsmetod på sträckorna 1 och 2. Svårighetsgrad motsvarande klass 13-14A, nivå 4-5.

Damkavlen

Start: 8 maj kl 13.30

Målgång: ca 17.30

Str	Banlängd ca	Varvning	Löptid ca
1	6,6 km		45 min
2	8,6 km		60 min
3	6,1 km		45 min
4	4,7 km	2,3 km	35 min
5	7,6 km	4,5 km	55 min

Herrkavlen

Start: 8 maj kl 21.30

Målgång: 9 maj ca 08.45

Str	Banlängd ca	Varvning	Löptid ca
1	11,9 km natt		70 min
2	12,1 km natt		72 min
3	15,8 km natt		105 min
4	13,7 km natt		87 min
5	12,1 km natt/gryning		75 min
6	11,3 km gryning/dag		60 min
7	12,8 km dag	9,3 km	70 min
8	6,0 km dag	3,1 km	35 min
9	6,0 km dag	3,1 km	35 min
10	12,7 km dag	4,2 km	67 min

Spridningsmetod i dam- och herrkavlen för utom sträcka 5 i damkavlen och sträcka 10 i herrkavlen, efter varvning

Sträcka 4 i damkavlen och 8,9 i herrkavlen är kortdistans.

Omstart sker i samtliga klasser för samtliga kvarvarande sträckor viss tid efter segrande lags målgång.

H43-kavlen - här kommer vil

TTK

ser på tiomila!

AV LASSE GÖRANSSON

Och så har då vårens clou av verkats. Här kommer en kort resumé från årets tiomila i Sorunda. Vi minns fint väder, ful terräng, fint arrangemang, fula resultat. Här nedan kan du som läsare själv

betygsätta löparna. Tag chansen! Visa att du är bättre än UK. Bästa betygsättning belönas med en gratis årsprenumerering på Järla-nytt. Senast 31 oktober skickar du betygen till Järla-nytt.

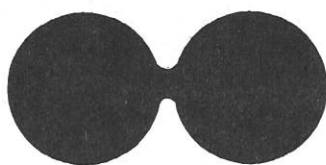
Herrar lag 1

1	Tord	Ovan med natt-OL. Hyfsat lopp in som 289. Lagets sämsta placering under tävlingen.	Betyg
2	Anders	Pålitlig som vanligt. Kapacitet finns för mer. Plockade 83.	Betyg
3	Roger	Orkade inte ända hem. Darr i dosan. Tappade 61.	Betyg
4	Lars G	Sprang in i väggen. Det förhindrade den förväntade upphämtningen. Plockade 1.	Betyg
5	Putte	Fortfarande svag efter sjukdom. Tappade 7.	Betyg
6	Leif	Oväntat seg. Plockade trots det 2 placeringar.	Betyg
7	Robert	Lagets Benjamin. Debut med mersmak. Plockade 11.	Betyg
8	Jonas	Ryggsrott och okoncentration ledde till tappade placeringar närmare bestämt 20 st.	Betyg
9	Rolf K	Det måste hålla hela vägen. Tappade 6.	Betyg
10	Bengt	Topplopp. Placerad i tätklungan av omstarten. Plockade 39 och slutade 243. 17 bättre än i fjoll	Betyg

Herrar lag 2

1	Patrik	Upprepade fjolårets topplopp. Imponerande! In som 344.	Betyg
2	Gustav	Gjorde det som förväntades. Varken mer eller mindre. Tappade 92.	Betyg
3	Lollo	Starkt att hålla styrfart i över två timmar. Tappade 24.	Betyg
4	David	Starkt av en 18-åring att palla långa natten. Träning ger resultat. Plockade 2.	Betyg
5	Göran G	Sista minuten inhopp som var ute länge. Tappade 27. Nådte lagets sämsta placering 485.	Betyg
6	Tobbe	Debutant som vände trenden. Mer träning behövs. Plockade 9.	Betyg
7	Mattias L	Debutant. Bättre km-tid än pappa. OL-tekniskt säker. Plockade 20.	Betyg
8	Jan L	Problem med riktningen och orken. Tappade 1.	Betyg
9	Uffe	Otroligt seg på upploppet. Mer träning behövs! Plockade 5.	Betyg
10	Jan-Erik	Fick ett ordentligt långpass. Plockade 4 och slutade 430. 6 placeringar bättre än i fjol.	Betyg

Slutkommentar: Det verkar som trenden vänt uppåt. Båda lagen bättre än i fjol. Nästa år väntar platt upplandsterräng igen vid Österbybruk. I år var det en klar förnyring av lagen och nästa år kan det bli ännu mer. Så sätt igång och träna idag, i morgon kan det vara försent. TTK.

Nu är du på sidan TVå

Indien

AV LARS "MAHATTA" GÖRANSSON

Tycker det är lite dåligt väder i Puri som ligger på indiska ostkusten. Kanske det är bättre på västkusten. Går ner till järnvägsstationen för att undersöka möjligheterna att med tåg förflytta sig från kust till kust. Jag blir upplyst om att det går direkttåg från Bhubaneswar till Bombay på västkusten varje dag. Tar mig till Bhubaneswar med ett lokaltåg. Går direkt till bokningskontoret för att köpa biljett till Bombay. Det visar sig att det är fullbokat. Första lediga plats är om två dagar. Jag känner direkt att jag inte har någon lust att tillbringa två dagar extra i den här hålan. Jag köper en färdbiljett. Beger mig till "stationsintendent" dvs stationschefen, ber honom att "fixa" in mig under turistkvoten. Han säger att det inte finns någon turistkvot från den här stationen. Jag börjar överväga på att muta karln. Fast det är lite känsligt att muta en statstjänsteman. Innan jag hinner erbjuda honom något, säger han att han ska försöka ordna en platsbiljett åt mig. Jag blir tillsagd att återkomma klockan 18.00. Tåget går 18.40.

När jag kommer tillbaka ger han mig en biljett. Tyvärr, säger han, jag kunde inte ordna någon biljett till Bombay men du får en till Pune(Poona). Jag har inte den blekaste aning om var Pune ligger. Jag tackar för biljetten och är tveksam om jag ska ge honom en liten gåva eller inte. Men min sparsamma sida tar befälet och säger nej. Onödigt att ge honom något jag har ju redan biljetten i min hand. Tar reda på att Pune ligger 20 mil före Bombay.

Kliver på "anytime train" vid mörkets inbrott. Går och lägger mig direkt. Vaknar tidigt på morgonen av att tåget står still. Vi är i ett av de många "junction". Det är det vanligaste efterledet på en mindre station i Indien. Tar upp kartan för att lokalisera mig. Ber en medpassagerare peka på kartan var vi är. Då inser jag att det är ett tidlöst tåg jag åker med. Under natten har vi bara avverkat en bråkdel av den totala sträckan. Tåget är oändligt försenat!

Till och med en lång dags färd mot natt tar slut. "Anytime train" stävar dock vidare genom natten mot västkusten och Arabiska havet. Fort går det inte.

Ännu en dag gryr, "anytime train" lunkar vidare genom Deccans torra landskap. Jag tittar ut genom fönstret. Jag läser i min Dostojevskij bok. Efter ett tag tappar man alla begrepp om tid och rum. Det monotona landskapet glider förbi utanför fönstret. Svetten droppar i boken. Det känns som en ändlös dag. Tåget stannar till Hyderabad, mitt på Deccanplatån, jag går av och köper bananer för en krona. Till slut tar även en ändlös dag slut.

Blir bryskt väckt klockan 5.30 på morgonen av en indier. "Anytime train" är framme i Pune. Oräknligt antal timmar försenat. Jag glider ut på den myllrande perrongen och försvinner snabbt i folkhavet.

Mahattma fortsätter sin resa genom Indien som påbörjades i förra numret av Järlanytt.

"Blir bryskt väckt klockan 5.30 av en Indier. Anytime-train är framme i Pune."

Sitter i en skakig buss på väg mot Aurangabad. Det är de berömda "Ajanta och Ellora caves" som lockar mig dit. Efter en slappar-vecka på stränderna i Goa, har man nästan glömt bort hur obekvämlig en indisk buss är. Bussföraren tror dessutom att han deltar i safarirallyt. Ideligen är vi bara hårsmanar från att krocka. Det bör nämnas att landsvägarna i Indien används till mycket annat än att bara åka på. Vägarna används som kök, sovrum och till toalett duger de också.

Plötsligt brakar bussen rätt in i en färdjord efter en skarp kurva. Bussen stannar inte. Vi dundrar vidare mot Aurangabad. Efter fem och en halvtimmes skakig bussfärd är det åter skönt att beträda moder jord. Letar upp vandrahemmet, får en säng där för tio rupies natten (ca 2:50). Som medlem i STF får jag 50% rabatt, annars hade jag måst betalat 20 rupies. Går och lägger mig på sängen direkt. Vaknar sent på kvällen av att det sticks på hela kroppen. Glömt att dra för moskitonätet. Nu ser det ut som man fått röda hund eller något liknande.

Går upp halvsju och åter frukost på vandrahemmet, betående av te och bröd. Går sedan till busstationen för att vara i tid till dagens sigtseeingtur. Träffar en fransman som också ska med på turen. Vi skramlar iväg i en halvskraltig buss, bara en halvtimme försenade. Första stoppet blir vid Daulatabad fort. När vi stiger av säger guiden att han mest kommer att prata på hindi, men vi får gärna säga till honom så berättar han på engelska det vi är intresserade av. Fortet bestod mest av ruiner, men har Indiens näst högsta minaret, 60 m hög. I början av 1300-talet tvångsförflyttade sultanen av Dehli hela Dehli's befolkning 1100 km söderut till Daulatabad för att befolka den nya huvudstaden som sultanen hade byggt. De flesta dog under marschen söderut. 17 år senare var det dags igen. Sultanen bestämde att Dehli återigen skulle bli huvudstad och tvingade befolkningen att marschera tillbaka. Daulatabad förföll till ruiner.

Nästa anhalt på turen är Grishneswar ett shivatempel, en viktig plats för hinduiska pilgrimer. Detta blir första gången idag som man får ta av sig skorna. Utanför templet köper jag en papaya för fyra rupies. Då säger en av indierna som är med på turen att jag blivit lurad, två rupies inte mer skulle den ha kostat. Jag orkar inte bråka om tolv öre.

Färden går vidare mot dagens huvudattraktion, "Ellora caves". Det finns 34 uthuggna grottor i bergväggen vid Ellora, tolv buddist, 17 hindu och fem jain grottor. Vi besöker bara tre av dem, två buddist och en hindu. Det är verkligen fantastiska grottor. Otroligt att de kunde hugga ut stora salar, buddafigurer och andra gudabilder för flera tusen år sedan. Grottorna har också varit ett centrum för alla tre världsreligionerna som kommer från Indien, hinduism, buddism och jainism. Varje religions uppgång och fall avspeglas tydligt vid grottorna. ➤

"Finns det någon bädd ledig i dormitory?"

Lunchpaus i närheten av grottorna. Lunchen består av som vanligt "thali" (ris och grönsaker). Börjar bli lite trött på thali efter att ha ätit det varje dag i nästan fem veckor. Efter lunch blir det transport till Rauza för beskådande av en kejsargrav från moghultiden. Den ser inte ut att ha blivit städad sen begravningen på 1300-talet. Damm och spindelnät överallt. Därefter styr bussen tillbaka mot Aurangabad. Nu har man blivit lite halvseg som alltid på sådana här sigtseeingturer. Sista stoppet blir vid Panchakki, som är en vattenkvarn från 1600-talet. Det finns två fiskdammar till beskådande. Jag köper en chokladglass.

Går från busstationen tillbaka mot vandrahemmet, blir nedstänkt av en bil. Tar avsked av fransmannen utanför vandrahemmet, han ska fortsätta mot Gujarat (Gandhis födelsestat). Jag går in och lägger mig och slöar ett tag. På kvällen letar jag upp en kinesrestaurang för att få lite omväxling på maten. Där pågår någon slags firmafest. Jag blir inbjuden att delta. Får kliva in i ett bås med skynken som dras för. Där inne serveras whisky och snacks.

Skynkena dras för eftersom detta är ett muslimskt område och övriga gäster ska inte behöva se alkoholförtäringen.

Det är personal från en fabrik som tillverkar vespor som har firmafest. Jag blir bjuden både på whisky och tilltugg. Hela tiden blir jag konverserad av de som kan engelska. Men de ska översätta åt de som inte förstår

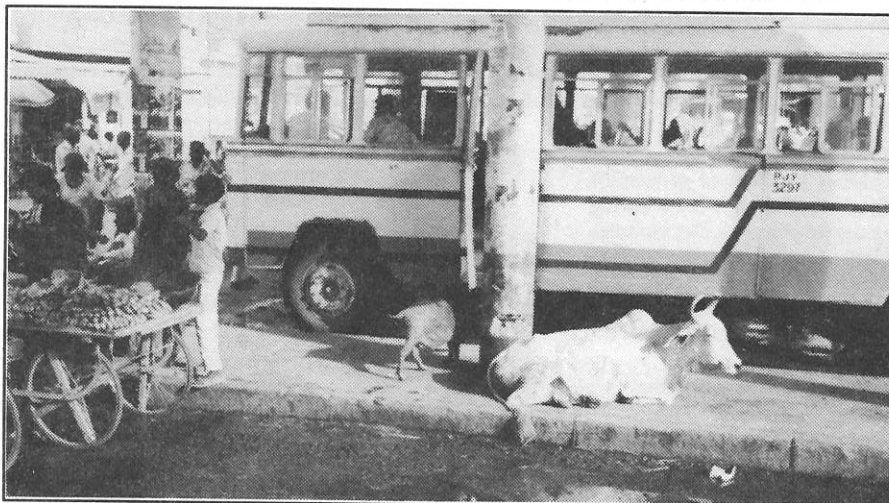
engelska, så konversationen blir något hackig. Festen ska hålla på långt in på natten. Jag är tvungen att avvika ganska tidigt eftersom vandrahemmet stänger porten klockan tio.

Vandrar omkring i ett mörklagt Jodhpur med vatten halvvägs upp till knäna. Letar efter Ghoomar turistbungalow. Svårt att hitta när det både är strömavbrott och monsunregn. Sikten lika med noll. Nu hade det varit bra med en pannlampa. Vadar vidare på de översvämmade gatorna. Kommer efter diverse omvägar fram till Ghoomar. Frågar om det finns någon bädd ledig i "dormitory". "It's under construction", säger receptionisten. Frågar en gång till för att bli säker på att jag uppfattat det korrekt. Receptionisten upprepar att det är under konstruktion. Skit också, tänker jag. Enligt min "survival kit" ska Ghoomar ha ett fungerande "dorm". Frågar vad ett rum kostar. Tyvärr har de bara "airconditioned rum" kvar. 200 rupies skulle ett sådant rum kosta. Ingen chans att man kan slösa så mycket på ett hotellrum. Blir tvungen att återigen bege mig ut i skyfallet. Vadar vidare in mot centrum av

Jodhpur. Får tag i en autorickshaw som kör mig till "Shanti bhawan lodge". Där får jag ett rum för bara 30 rupies/natten. Vilket klipp!

Stiger ut genom dörren på Arlanda. Ser en termometer på andra sidan vägen blinka +23 grader. Skälver till av köld. Tar på mig jackan innan jag äntrar bussen in mot centrum.

SLUT.

Nu är du på sidan FYRA

Minnenas afton

eller H43-kaveln som den mera officiella titeln är, kördes i år lördag-söndag den 1-2 augusti vid Atvidaberg med fina arrangemang av Linköpings OK och OK Enen. H43-kaveln består av 10 sträckor och minimiåldern skall vara 35 år och medelåldern 43 år och det klarade ju Järsla galant. Vi låg på en medelålder av drygt 46 år och vi kunde i år använda flera "ungdomar" i laget genom att jag med mina 67 år fick den stora äran att vara med.

Det här var andra året vi sprang den här kaveln och föresatsen var att få en bättre placering än förra året då vi blev 118:e lag. Och det klarade vi galant, tog ett stort steg uppåt och efter att som bäst ha legat som 73:e lag slutade vi efter litet hissa åka till slut som 117:e lag.

200 lag deltog och bl a fanns det många lag från de olika länderna på andra sidan Östersjön. Tävlingen är väldigt välordnad och verkar bli mer populär för varje år. I år var camping-platsen förlagd på de fina gräsyrtorna alldeles utanför Kopparvallen i Atvidaberg och TC någon kilometer därifrån. Det smyger sig väl in en del nostalgi i en sådan här tävling. Och för oss som var med och sprang startsträckan på Tiomila redan 1949 då man släppte ner kavlar - man hade sådana på den tiden - från ett överflygande gammalt militärplan, känns det kul att åter få springa i en mångmannakavel. Kartan vi använde 1949 var det gamla svartvita, över många svordomar vilande, Norrtäljebladets 100 000:del, utgivet 1879 och hjälpligt reviderat 1936. Som tröst angavs dock att kompassens missvisning i dessa trakter var omkring 0 grader. Och när man studerar denna karta idag kan jag inte för mitt liv begripa hur man kunde klara av att föra kaveln till växeln på första sträckan, bortskämda som vi är med dagens kartor och skalor.

Långt borta är nu nöjet man hade att efter startsignalen själv få pricka in "NV 3050 meter torpet 1 mm B i Brink". Och det man bäst minns från den tiden är nog att då man just stressad till max fallit på knä i blåbärsriset för att rita in banan, då gick udden av pennan!

Men nu var vi i Atvidaberg, ny karta för i år i skala 1:10 000. Laddat gäng med Putte som coach och hans ord ringande i öronen "att bryter du åker du ur klubben".

Här följer nattens och morgonens övningar sträcka för sträcka:

Sträcka	1:	1. Norbergs AIF	59.52
		118. Putte Hävrén	69.09
Sträcka	2:	1. Angeniemen A.	118.27
		73. Roger Frändén	134.04
Sträcka	3:	1. Rehns BK	215.34
		143. Leif Mattsson	264.34
Sträcka	4:	1. Liedon Parma	266.53
		143. Jan-Erik Wiberg	325.52
Sträcka	5:	1. Liedon Parma	317.56
		130. Peter Sandström	380.48
Sträcka	6:	1. Tullinge	373.04
		122. Nisse Nilsson	438.43
Sträcka	7:	1. Delta	405.57
		125. Åke Hall	487.28
Sträcka	8:	1. Delta	434.04
		117. J.-Å. Björklund	524.31
Sträcka	9:	1. Delta	491.19
		118. Sören Bokvad	ca 610.00
Sträcka	10:	1. Tullinge	ca 560.00
		117. Jan Lindgren	ca 710.00

Och vill du ha en kul tävling att starta hösten -93 med så satsa att komma med i något av Järslas båda lag till denna kavle. Vi hotar nämligen att utöver H43-laget även ha ett H55-lag med, ty där hade vi en viss framgång när vi var med för tre år sedan och sträcka efter sträcka hörde speakerns skönt värmande ord: "Och Järsla hänger fortfarande med". Minnenas afton!

Åke

italia -92

AV MALIN, MIA, LOUISE OCH JAN-ERIK

22/6 07.30

Avresa Planiavägen. Alla på plats i tid enligt planerna kl 07.30. Via Södertälje, där vi plockar upp Daniel Skinner, till Hakarpspojnkarnas klubbstuga för första träningspasset. Förutom bra träning beundrar vi utsikten över Vättern och Jönköping. Här hoppar även vår extra chaufför Tomas på, som visar sig rädda oss vid många situationer.

Nu går färden mot Helsingborg-Helsingör-Danmark och vi hinner precis till färjan mellan Gedser och Rostock. Efter en lång och besvärlig väg i gla Östtyskland anländer vi sent (23.30) till vandrarhemmet i Möln.

23/6 08.00

Frukost på vandrarhemmet. Nu måste bussen (chauffören, som nu börjar visa sitt rätta jag) vila i 10 timmar vilket innebär sightseeing i Möln för en del och fotboll för andra.

Vi kommer iväg vid 11-tiden och har nu hela Tyskland framför oss. Ulla-Britta och Åke gör oss påmind om att vi sovit oss igenom Biologilektionerna. Vårt mål för kvällen är Gargellen i Österrike.

Det blir en lång dag i bussen som för övrigt börjar krångla. Elsystemet är utslaget. På kvällen kommer vi till ett mycket trevligt Hotel, Bradabella som visar sig vara alldeles nybyggt.

Efter lite cirkus vid rumsfördelningen kommer vi i säng. Här har Christoffer, Jan-Olov och Eva anslutit sig till gruppen.

24/6

Gargellen = bästa frukosten enligt Erik.

Vi löptränar, vandrar i fjällen etc, underbart vackert. Ungdomarna ger sig ut på egen hand i fjällvärlden hamnar i Schweiz, (se Tobbes egna berättelse). På kvällen äter vi gemensam middag, och firar "lill Lasse" på ett typiskt österrikiskt ställe.

25/6

Nu lämnar vi Österrike och Gargellen för vårt egentliga mål Italien. Vacker bussresa genom alpvärlden. Vi har nu stora problem att hitta vårt vandrarhem i Genua. Genua visar sig vara en jättestad och vår karta över stan är något knapphändig. Vi lyckas dock efter ett antal kringkörningar hitta vandrarhemmet som vi av någon anledning passerar för att inte helt fastna med bussen i en smal gränd. Nu vidtar ferbril aktivitet från lokalbefolkningen som börjar dirigera trafiken och ge goda råd. Tomas får rycka in med italienskan.

Det är ett stort skådespel som slutar lyckligt och vi anländer till ett även här nybyggt vandrarhem. Vi har utsikt över hela Genua, men hur skall vi komma till och från vandrarhemmet varje dag med denna trafik och så smala gator?

På kvällen gemensam middag på ett trevligt Italienskt ställe.

26/6

I dag står bad på programmet. Vi åker väster ut till en plats som heter Arenzano. Här hittar vi bad och möjlighet till löpning i brottarlinnen för Lasse, Janne och Åke.

Mathias och gänget utmanar beachens badvakter på ett simrace. Men vid synen av Johans muskulösa överkropp kan ni ju förstå vad som händer...

Efter en skön dag styr vi tillbaka mot Genua. På väg upp mot vandrarhemmet lyckas vi köra över una bella, som det visar sig vara, en argsint Italienska. Stort pådrag med Polis, grannar etc. Vi skäller på svenska och de på italienska.

Klockan är snart midnatt, 23.55, Mia och Louise förbereder sig för nattens övningar. Med jeansshorts och spetsbehå är de redo för att överaska nattens födelsedagsbarn, Micke 16 år.

Kramar + pussar + tio armhävningar med klapp = massage med olja. Några timmar senare är det Ulla-Brittans tur med champagne på sängen, tillsammans med damerna Bitte, Kerstin, Inga, Ulla och Eva.

27/6

Mot San Stefano d'aveto och de första tre dagarnas tävlingsplats. Vägen upp till San Stefano är som vi förmodade mycket slingrig och det tar tre timmar att köra från Genua till San Stefano. Vi avslutar oss därför att flytta från vandrarhemmet i Genua till Hotel La Baita i San Stefano. Det medför visserligen en fördyring men det är det värt.

Till kvällen åter till Genua för att packa ihop och fira födelsedagsbarnen igen.

28/6

Upp tidigt för avresa (05.30) mot San Stefano och första tävlingen. Inga Järlasegrare i dag heller. Trots två felkörningar hinner vi i tid till första etappen. Startplatsen ligger högt, vi får åka linbana upp till start. Inga framskjutna placeringar för Järlaiter dock för våra medresenärer Söders OL gick det mycket bra.

Nu tar vi in på vårt Hotel La Baita. Här får vi all tänkbar service. Hotellet sköts av en familj med pappan som "övervakare" mamman i köket, son och dotter som serverar. Dotter Christina kan engelska och med henne får vi bra kontakt.

Middag på hotellet på kvällen, förrätt spagetti, huvudrätt kött, desert paj, kaffe och öl, cola, vin allt för 100 kr.

▷▷

29/6

Etapp två i San Stefano. Åter start uppe på fjället. I dag är det mycket kallt vid starten. Inga järlasegrare i dag heller. Maria Clevnert, Lasse Clevnert och Inga Johansson blir dock klassegrare. Järlaiterna är bättre på annat såsom rullslidåkning till disco, och Christoffer-kickning.

30/6

Sista etappen i San Stefano. I dag får Järila några pristagare nämligen i H13-14 Erik 2:a och D60 Ulla-Britta 3:a. Vidare får Järila pris som största klubb på tävlingen. På eftermiddagen åker vi vidare mot Venedig och Abano Terrme. Här slår värmen emot oss. På kvällen har grabbarna ett löppass i stan.

Klockan 23.58 är det snart dags för nästa födelsedagsbarn att firas. Det är alla flickors favorit Mathias – 15år. Glass hela natten, Glass hela dan.

Frampå kvällen får flickorna en knackning på dörren. Vem kan det vara? Jo, Mathias kommer för att hämta sin födelsedagspresent...

1/7

Dagen tillbringas vi i Venedig. Vi vandrar runt i en fantastisk stad utan egentliga gator. En del åker vattenbuss ut till Lido och badar. På kvällen åker vi åter upp i bergen till San Martino och vårt hotell Albergo Flore.

2/7

San Martino Träning i terrängen där tävlingarna skall gå, mellan kl.16 och 18.

3/7

Första etappen som går i Val Canali. Här är mycket vackert och ganska lättlopt i granskogen. Bästa placeringarna, H16 Robban och H14 Erik. Drink och La Musica Rock på altanen och Malin, Mia och Louise hälsar alla välkomna.

Bästa prestation går till Robban på rum "due". Mia och Louise mjukar upp Robbans överansträngda muskler med hjälp av kokosolja...

4/7

Etapp två i San Martino. På kvällen gemensam middag på Restaurang SLALOM. Denna dag gick bästa prestation = massage + olja, till Johan. Varför så många lager Johan???

5/7

Sista etappen i San Martino. Idag är inte vädergudarna nådiga. Det regnar hela tävlingen igenom. Vi får sen vänta länge på prisutdelningen där Järila har en 2:a plats genom Robban i H16. Christoffer fick bästa prestations pris, men dök aldrig upp. Mot

kvällen sätter vi fart över Rollopasset, 2 000 möh. och mot Tyskland, Straubing. Här tar vi in på ett vandrarhem.

6/7

Nu vill inte bussen åka med oss längre. Vi har hela resan haft problem med lufttrycket?. Trasigt rör, transport med hjälp av gaturkontoret till verkstad, provisorisk lagning med slangklämmor för vidare färd till verkstad med bussen och nytt rött rör.

Vi får en extra dag i Straubing som visar sig vara en trevlig stad. Åker något försenade kl.15 mot Rostock. Missar en färja, missar ytterligare en färja efter rundtur i Berlin "by night".

Sover i bussen i väntan på färja kl 08.15. Sedan går turen via Danmark och Sverige till Planjavägen dit vi kommer något försenade kl 22.00, efter 16 händelserika dagar ute i Europa, som var ganska sååå NICE...

Ny sällskapsresa väntas inom kort...

Mia och Louise mjukar upp Robbans överansträngda muskler med hjälp av kokosolja...

En dag i Gargellen

AV TORBJÖRN "CLIMBER" ENGBERG

På vår dag i Gargellen hade Englunds förberett en orienteringstävling, men vi, ett gäng ärelystna och stenfuffa ungdomar, valde istället att ta oss an de Österrikiska alperna. Vi hade 4 mål för vår expedition.

1. Att nå den Schweiziska gränsen.

2. Att besegra toppen Reid K 2550 m ö h, som skördat många offer genom åren.

3. Att bada på 2300 meters höjd.

4. Att åtminstone 50 % av expeditionen skulle överleva.

Innan vi gav oss iväg frågade David om hotelägaren hade någon led att rekommendera. Han visade oss då en led som vanliga dödliga skulle avlidit vid åsynen av. Perfekt tävkte vil!

Efter att ha inskaffat nödvändig proviant lämnade vi baslägret. De första kilometrerna gick genom tätbevuxen granskog. Men det dröjde inte länge innan vi kom ut på "kalfjället". Vid vår första rast, vid en dånande glaciärflod, fick vi syn på visslande murmeldjur. Detta blev en höjdare för expeditionens många fotografer som försökte följa djuren ner i deras gångar, dock utan större framgång.

Efter ytterligare 1500 meters klättring hade vi klarat av vårt första mål – att nå den Schweiziska gränsen. Vi valde att stanna vid stugan för att lätta på provianten. Det gällde att ha så lätt packning som möjligt när strapatserna nu skulle börja. Som en parantes kan konstateras att Österrikare är ett kort släkte. Detta fick expeditionen märka på ett bryskt sätt ett flertal gånger. Johan "Gutcher" Bursell

lyckades med konststycket att under loppet av 15 minuter ge stugan inte mindre än tre välavvägda danska skallar.

Men för att återkomma till de kommande strapatserna. Vi

fortsatta vår expedition upp mot toppen. Klättringen uppför gick vidare balanserande på en smal kam med branta slutningar på båda sidorna. Schwietz på den ena och Österrike på den andra. Vid slutet av kammen låg vår topp – Reid K 2550 m ö h. Vi hade klarat av vårt andra mål.

Nu gällde det badet – vårt tredje mål för expeditionen. Vi åkte ner på

fötterna på ett snöfält i 500 meter fram till den lilla glaciärsjön. Väl framme slet vi av oss våra GoreTex-Alu-flex-Megabra-Fleece-ställ och kastade oss ut bland isflaken i ett nollgradiga vattnet. Uppfriskande!

Nu årstod bara hemfärden. Men ett dåligt vägval gjorde att det inte blev så "bara". Blodiga och trötta klarade vi oss dock tillbaka till baslägret efter en del strapats. Folkets jubel visste inte några gränser. Samtliga expeditionens mål hade klarats av och inte minst så hade vi alla kommit helskinnade tillbaka.

Man kan sammanfatta vårt äventyr med dessa ord: "Det var ett litet steg för oss, men ett jättekälv för mänskligheten".

Eller som redaktören för Järlamagazinet uttryckte det. K2-expeditionen slänger i väggen!

Benen kändes som bly. Den höga höjden och vätskebristen gjorde det svårt att koncentrera sig på svårigheterna. Klättringen var svår, mycket svår. Glaciärväggen reste sig som en magnetisk skimmrande turkos vägg framför oss. Det var alldeles tyst förutom ljudet av isyxorna som hamrade på isen. Järlagården kändes så oändligt långt borta.

Expeditionens medlemmar på toppen av Reid K

Grattis!

Nu är du på sidan NIO

JÄRLA IF'S ÅRSFEST

LÖRDAG 14 NOVEMBER
KLOCKAN 19.00

GUNILLA JULIA LOUISE MARIE MIA

To be continued...

Swedish Rogainers in Aussie Bush

Missade starten och kom 11:a på VM

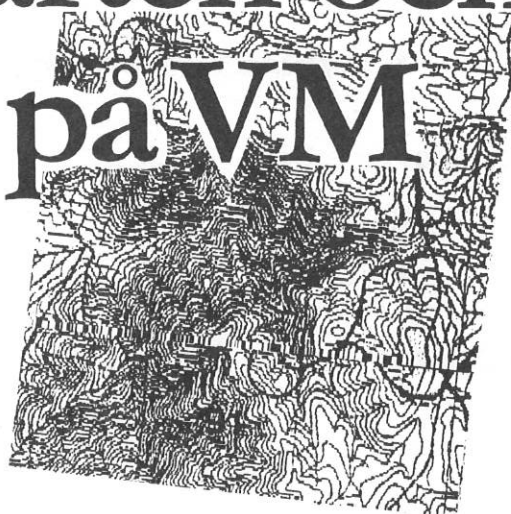
AV FREDRIK TRAHN

De svenska rogaininghoppen från Stockholm, Peter Enochson och Fredrik Trahn, slutade på en 11:e plats när Rogaining VM avgjordes i helgen (10-11/10).

– Här kan man snacka om tuff tävling, säger Fredrik Trahn.
– Fjällorienteringen är rena barnleken i jämförelse med detta mandomsprov, fortsätter "Penok" som till vardags tävlar för Österåker.

– Rogaining är sporten för det tunga gardet, startfältet vimlade av slimmade ultradistanslöpare, elitorienterare och andra dårar, fortsätter Fredrik.

– Frågan är väl om hinner återhämta sig till julgransförsäljningen när man kommer hem.

Om du inte vet vad rogaining är så kan du läsa mer om det i artikeln "En Trana i Australien".

Upptaktsmöte för Järla IF skidor

Tisdagen den 27 oktober
kl. 18.00 på Järlagården.
Välkommen!

Skidläger i Fjällnäs

Järla inbjuder till skidläger den 2-6/12. I år liksom förra året håller till på Strangården. Det är ett litet pensionat i Fjällnäs, i norra Härjedalen nära norska gränsen. Där väntar ett fantastiskt skidparadis med mycket snö. Det här området är ett av de snösäkraste i Sverige vid den här tidpunkten.

Här finns Nordic Ski Center med sina 30 mil sammanhängande spår med preparering av högsta klass. Alla skidspåren är dessutom väl markerade och dragna på ett sätt så att alla kan njuta av längdskidåkning när den är som bäst.

Vi vill gärna att du anmäler ditt intresse före den 1 november till Lollo Hanning. Vi planerar att åka upp i minibusar till skillnad från förra året och behöver därför din anmälan i tid för bokningens skull.

Välkommen till en skön träningsvecka!

Anmäl ditt intresse till
Lollo Hanning
Tel 08-500 217 32

25-manna

Resultat

SR/Längd	NAMN	UT	IN	STRÄCKTID	EFTER	PLAC.
1 6,8 km	Lasse G	8.45	9.32	47 min	10.59	260
2 6,8 km	Tord J	9.32	10.18	46 min	21.25	247
3 4,4 km	Kajsa O	10.18	10.54	36 min		
3	Gunilla L	"	10.55	37 min		
3	Lena J	"	10.52	34 min		
3	Berit	"	11.08	50 min	38 min	204
4 2,7 km	Gunilla G	10.52	11.20	28 min		
4	Malin W	10.54	11.12	18 min		
4	Nisse N	10.55	11.13	18 min		
4	Jan-Åke	11.08	11.27	19 min	41 min	156
5 6,5 km	Jonas	11.12	12.03	51 min		
5	Roffe	11.13	12.02	49 "		
5	Putte	11.20	12.08	48 "		
5	Peter	11.27	12.09	42 "	2	153
6 3,7 km	Daniel	12.02	12.25	23 "		
6	Christoffer	12.03	12.31	28 "		
6	Hattias L	12.08	12.31	23 "		
6	Robban	12.09	12.30	21 "	44 min	144
7 4,8 km	David L	12.25	13.07	42 "		
7	Sören	12.30	13.05	35 "		
7	Leif	12.31	13.03	32 "		
7	Anke	12.31	13.02	31 "	2	139
23 3,1 km	Erik	13.07	13.27	20 "		122
24 4,7 km	Marie	13.27	14.05	38 "		135
25 8,1 km	Bengt	14.05	14.55	50 "	70 min	124

Järla 124:a

Stora medlemslotteriet

AV GÖRAN BLOMGREN

DRAGNING STORA MEDLEMSLOTTERIET 1991-92

OKTOBER

200:-	76	Järla IF
200:-	219	Järla IF 1
00:-	112	Järla IF
100:-	132	Asta Långberg
100:-	62	Järla IF

NOVEMBER

200:-	292	Järla IF
200:-	25	Järla IF
100:-	231	Sandra Aspeqvist
100:-	31	Järla IF
100:-	242	Siri Perenius

DECEMBER

200:-	261	Gunnar Billing
200:-	88	Järla IF
100:-	191	Järla IF
100:-	248	Järla IF 1
00:-	61	Järla IF

JANUARI

200:-	220	Järla IF
200:-	286	Järla IF
100:-	5	Järla IF
100:-	93 J	Järla IF
100:-	110	Järla IF

FEBRUARI

200:-	293	Järla IF
200:-	85	Järla IF
100:-	155	Anders Asplund
100:-	249	Järla IF
100:-	102	Järla IF

SLUTDRAGNING

3000:-	52	Järla IF
1000:-	181	Vera Jáfs
1000:-	225	Järla IF

Samtliga vinster är utbetalade och därmed avslutar vi STORA MEDLEMSLOTTERIET 1991-92. På grund av en låg försäljningssiffra så går nu STORA MEDLEMS- LOTTERIET i graven för alltid. Vi tackar för åren som gått och ber våra stödjande medlemmar observera utskick från respektive sektion hur det fortsatta stödjande medlemskapet utformas.

Stora medlemskortet avslutat.

SEKRETERAREN BENGT

Järla IFs "stora medlemskort" som har fungerat som ett lotteri är avslutat. Det är ett beslut som huvudstyrelsen har tagit på grund av de dåliga försäljningssiffrorna i framförallt de övriga sektionerna. Korten för 91-92 har naturligtvis dragits varje månad och med en stor vederbörlig slutdragning samt att alla vinster har betalats ut.

Orienteringssektionen vill ändå måna om sina stödjande medlemmar då det ofta är någon som har någon koppling till föreningen som är stödjande medlem. Därför erbjuder vi till alla gamla "stödjande" fortsatt stödmedlemskap i orienterings-

sektionen. Från och med 1993 kommer det fortfarande att kosta 100:-, Järla-nytt skickas till de stödjande samt att vi har ett eget lotteri. Det lotteriets vinster baseras på antalet stödmedlemmar där 20-30% går tillbaka till vinster.

Exempel: Med 50 stödmedlemmar blir det 1500:- i vistepengar – en dragning per år med 1000:- i första pris och 5 st 100:- vinster. Reglerna är ännu inte utformade, det beror ju på hur många stödmedlemmar det blir. Detta meddelas på detta sätt och att 91-92 års stödmedlemmar får en förfrågan med inbetalningskort senare i höst om medlemskap för 1993.

Nu är du på sidan TOLV

**text &
bildpr**

TEXT & BILDPRODUKTION AB

MARKNADSFÖRING • VIDEOPRODUKTION
TRYCKSAKSPRODUKTION • MANAGEMENT

POSTILJONSVÄGEN 11 • 122 47 ENSKEDE
TEL 08-648 31 20, -50 • FAX 08-39 52 00

Nu är du på sidan TRETTON

Notiser

JÄRLAGOLFEN

Alla som är medlemmar i Järla IF och har officiellt handicap. Är ni intresserade av inofficiellt KM i golf? Kontakta Lollo Hanning, tel 0750-217 32.

UNGDOMSSEKTIONEN

Ungdomssektionen söker en damtränare till tjejerna. Är du intresserad hör av dig till någon av ungdomsledarna.

NYFÖDD

Christer Karlsson och Helen har fått en son. Vi lyfter på luvan! Dessutom har de i dagarna köpt en "barre" i Bagarmossen. – Grabben måste ju ha ordentliga träningsmarker, kommenterar Chrippe.

Ny adress: Nidälvsgård 2, 121 61 Johanneshov
Tel 08-659 12 06

SLADDIS

Putte och Marie har ordnat en liten Rebecka. Huvan upp i luften igen.

ALDRIG HAR NÅGON GJORT SÅ MYCKET FÖR SÅ FÅ!

Det gäller naturligtvis Lasse Göransson som axlat Fredriks mantel som träningsfixare. Det har han skött med den äran. Järlanytt ber härmed att för klubbens räkning tacka för utomordentliga insatser. Naturligtvis så tackar vi även de andra i TTK för deras fina arbete under året. Utan er så hade vi somnat in ytterligare.

UNGDOMSKOMMITTÉN – DET STORA LYFTET!

Ni har väl märkt att det har varit "knökfullt" i omklädningsrummen under våren och hösten. De vi skall tacka för det är den utomordentliga ungdomskommittén som med ny sammansättning verkligen fått fart på nybörjar- och ungdomsverksamheten.

Nu hoppas vi på att intresset hålls vid liv under vintern, kanske en del fångas upp av skidsektionen, så att vi kan ha kvar samma glada gäng i vår.

INREDAR-ANDERS PÅ NY ADRESS!

Anders Börthas, Professorslingan 39, 104 05 Stockholm.

SÖREN PÅ FAST ADRESS!

Sören Bokvad, Vallavägen 179, Haninge.
Tel 08-745 10 41

DUBBEL!

Bengt och Maria har slutat med att leva i synd och gått och äktat varandra. Giftmälet skedde ej av "nödvändighet" utan av kärlek.

SINGEL?

"Efter en kort tur i norra Stockholm har jag nu flyttat tillbaka till min gamla adress på Söder."

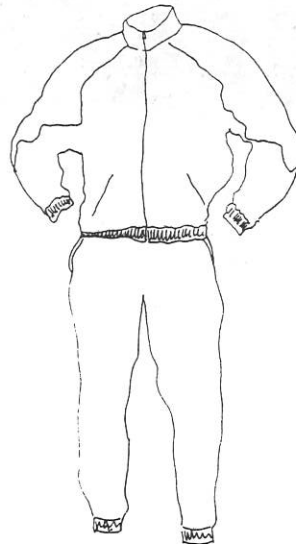
Ny adress: Gunilla Larsson, Krukmakargatan 9, 118 51 Stockholm, Tel 08-668 15 51

FLUGAN HAR FLYTTAT!

Patrik Reisberg har tröttnat på kockyrket och flyttat tillbaka till Ockelbotrakten. Nu bor han i mormors gamla soldattorp och har börjat utbilda sig till sjuksköterska. Nästa säsong springer han för Ockelbo igen. Vi säger lycka till från redaktionen!

NY OVERALL PÅ GÅNG?

Enligt rykten lär det vara en ny overall på gång. Om du är mer intresserad kolla med materialarn eller styrelsen.

Hur kommer den att se ut då, undrar red?

BJÖRN BORG OCH ENSIO

1992 är helt bevisat come backernas år. Björn Borg har åter gjort entré på tennisbanorna och Järlas stora come back är ett faktum – Ensio Kolari har syns till på Järlagården! Även Peter Sandström är tillbaka med mottot "långa natten -93".

ROBBAN TOLVA!

Robert Hanning lubbade så det stod härliga till vid årets Ungdoms-SM. Lade beslag på en fin-fin tolfte plats. Redaktionen bugar, bockar och gratulerar.

TTK sammanfattar

Så har vi nästan ett helt tävlingsår till ända. Järila har fått igång ett stort ungdomslag som har gjort lite resultat under året. T ex hade vi ju en SM -start, Robban var med och sprang USM. Han var bästa Stockholmare i H15, kom på 13:e plats bara 4 minuter efter. Även på kavlen gick det bra för Stockholm 1 som Robban sprang i, de kom 8:a totalt. Robban sprang 1:a sträckan, och kom in i täten.

Andra bra resultat av ungdomarna var bl a i Dalarna där Kenneth kom 8:a i H12 A och Erik 3:a i H14 A. I Tunakavlen kom Järilas 16-lag 19:e. Även i Sundsvall gick det bra. Kenneth kom 4:a i H12 A och Robban 7:a i H16 A.

I år fick vi inga DM-segrare, men några bra placeringar finns det. H65-gubbarna Åke och Ragge kom 3:a och 4:a på Dag-DM, gick lite sämre på natten men var med igen på kavlen. Ragge kom i täten på 1:a sträckan, men Åke tappade tyvärr lite tid och kom in som 8:a totalt.

Dag-DM visar fler resultat: Nisse N kom 5:a i H55, Putte och Tordan 6:a respektive 10:a i H40, Robban 7:a i H16, Kenneth 10:a i H12 och Benke 15:e i H21ÖL.

Några nattträvar finns det också i klubben. Robban var nära att bli Natt-DM-mästare, men slutade 2:a. Lena Jansson blev också 2:a i D35, och Putte verkar ha en bra höst med en 4:e plats på natten.

Budkavlen var lite tunn med bra resultat, ungdomarna hade bästa placeringen med en 4:e plats i H16. H35-orna kom 7:a och D21-orna 9:a. På den platsen kom D21-laget faktiskt med på SM, men p g a diverse andra aktiviteter och sjukdomar kunde vi inte starta.

På tiomila hade Järila inga direkta framgångar. Vi hade ett ungdomslag med, men de gick inte så bra. Sen hade vi ett damlag som inte heller gick så bra, kom på 276:e plats. Förstalaget bland killarna kom 242:a och andralaget 427.

Sommartävlingarna, Italien och 5-dagars, har jag inte fått några resultat från.

De tävlingar som är kvar är t ex 25-manna där vi kommer ha ett lag med i år. Preliminära laget kommer upp på Järlagården två veckor innan, hör av dig snarast om du vet att du är påtänkt men inte kan springa. Smålandskavlen kommer vi kanske åka på.

En annan stor händelse i klubben är att vi har haft en nybörjarkurs. I våras körde vi 10 gånger, och nu i höst har vi fortsatt i grupp 1, med Mia som ansvarig tränare. Nybörjarkursen drev Gunilla L, med hjälp av Matts A och Putte. Matts och Putte är med i höst med Mia också. Vi har ca 10 st från nybörjarkursen som kommer regelbundet. Det låter inte som så mycket, men de är viktiga för Järila. T ex är det 5-6 småtjejer, och ungdomstjejer är inte något Järila är bortskämd med. Vi får ta hand om dessa tillsammans åren framöver.

Träningar då.

Vi kommer köra som vanligt i vinter. Löpträning från Järlagården tisdagar och löpträning+innebandy, styrketräning eller liknande på torsdagar från Ektorps skola. Familjen Wiberg och ungdomarna står för torsdagarna.

Årsfesten kommer i år också, lite annorlunda än tidigare. Men det vet festkommittén mer om.

TTK/Gunilla L.

Dag-KM med miss

En kylig, blåsig dag i september var det dags för KM igen. Instuvning, med några insnuvning, i en buss som for till Järfälla. Avstigning, med många påklädnings, på en liten parkering vid en skog.

Ivägskickning, med skuggning, av många nybörjarkämpar. Mer ivägskickning av andra kämpar.

Kämpar i mål, alla hela och några glada. Bastu, ahh!

Mat på ett slott med konstigt namn, Görväln. Överraskning, som blev en överraskning även för mig som arrangör. Ingen överraskning alls! Men en kylig, blåsig dag i september gjorde det inte så mycket. Kanotslalom lockade inte så mycket...

Hemfärd tidigt, hoppas ingen misstuckte.

Tack för en trevlig dag!

Gunilla L.

H21		H 60		D 45	
1. Lars Göransson	68.33	1. Ragnar Andersson	52.36	1. Gunilla Glanshed	69.19
2. Jonas Andersson	84.27	2. Åke Hall	54.49	2. Ulla-Britta Hall	74.38
3. Jörgen Glanshed	89.59	3. Lennart Lindström	56.19	3. Birgitta Wiberg	82.26
4. Tommy Glanshed	94.02	4. Gunnar Fernkvist	71.17		
H 35		H 16		D 21	
1. Tord Jansson	65.24	1. Mattias Lindgren	53.30	1. Lena Jansson	59.27
2. Peter Sandström	66.01	2. Torbjörn Engberg	55.19	2. Malin Wiberg	66.04
3. Jan Lindgren	66.58	3. Mattias Claesson	61.52	3. Berit Hanning	66.14
4. Lollo Hanning	76.05	4. Micke Brandt	90.43	4. Mia Englund	66.37
5. Sören Bokvad	85.44				
H 45		H 14		D 12	
1. Jan-Erik Wiberg	57.36	1. Kenneth Hanning	48.42	1. My Heinrup	62.59
2. Jan-Åke Björklund	63.49	2. Jonas Claesson	115.30	2. Therese Lindgren	73.20
3. Nils Nilsson	68.13	Jacob Jansson	Brutit		
4. Mats André	69.04			D10	
5. Jan-Olov Norén	69.38	H 10		1. Kristin André	18.05
6. Gustav Grandin	71.36	1. Dan Engberg	18.10	2. Elin Hedlund	
		2. Anders Lindemark	19.06	Malena Heinrup	22.02
		3. Emil Jansson			
		Emil Nättebom	20.19		
		4. Fredrik Gidén	21.09		

Nu är du på sidan FEMTON

Natt-KM

AV ÅKE HALL

Så har vi klarat av årets Natt-KM. Vår duktigt arbetande Tävlingskommitté är inte främmande för nya grepp, så varför inte skipa höstens regn, rusk och kyla och pröva ett KM på Vären?

Sagt och gjort och samling vid Mälare SOK:s klubbstuga Knalleberg på Eckerö fredagen den 22 maj. Där hade banläggaren Christer Galle fått till fina stråk som gillades av alla. Starten var satt till kl 22.00 och då var det väl ännu inte helt mörkt men i gengäld ca 16 grader varmt, doftande hägg och koltrastsång.

Långa banan mätte 8,5 km och hade 15 kontroller med kartbyte vid 9:e kontrollen och en ny runda i de lättlöpta markerna.

Ett drygt 30-tal hade aviserat sin medverkan på de olika banorna, 27 kom till start. Men många saknades dock och de kan nog ångra att de inte sökte sig ut till Eckerö denna fina kväll. Vår höll alla våra seniorer, herrar och damer, hus? Nu fick vi slå ihop flera klasser för att de skulle få KM-status.

Stort tack till Mälare SOK för ett fint arrangemang!

Här följer resultaten från Natt-KM

KLASS HD 12

KLUBBMÄSTARE	Kenneth Hanning	18.29
2	My Hävrén	23.30
3	Therese Lindgren	31.32

KLASS D 21

KLUBBMÄSTARE	Lena Jansson	44.26
2	Mia Englund	59.16
3	Lena Jåfs	62.23

KLASS H 16

KLUBBMÄSTARE	Robert Hanning	35.02
2	Torbjörn Engberg	41.30
3	Mattias Claesson	43.27
4	Erik Wiberg	45.36
5	Mattias Lindgren	52.45
6	Christoffer Sandberg	54.47

KLASS H 21

KLUBBMÄSTARE	Tord Jansson	60.15
2	Bemgt Hall	63.24
3	Lennart Hävrén	70.06
4	Lasse Göransson	71.23
5	Lollo Hanning	78.02

KLASS H 45

KLUBBMÄSTARE	Lars Englund	50.38
2	Jan-Erik Wiberg	62.25
3	Gustav Grandin	65.25
4	Göran Glanshed	74.10

KLASS H 60

1	Åke Hall	46.00
2	Gunnar Fernqvist	65.43

ISLÄR L I O I ieu Sprinter KM

GIGANTERNAS
och Eric Lindros. En ma

skadade Pelle Eklund, pi
I början av tredje
lyckades Lindros och F
da matchen.
Eric Lindros sköt 2-
sekunders spel.

Gretzky bort hela hösten

En knapp minut senare
3-3 och i mitten av periode
Brent Fedyk ett mål bor
sedan videodomaren behö

AL PÅ R

ge-Bulgarien

Nu är du på sidan SJUTTON

BASKET

SQUASH

■ ■ VANCOUVER: 1
Lisa Opie, England-E
9-0, 9-1.

TENNIS

■ ■ SYDNEY: ATP,
Henrik Holm, Sverige
6-2.

■ ■ TOULOUSE: AT

ux, Frank
Christian E
chweiz, 7-6
Thomas Gc
Jan Siem
dand, 7-6,
Olivier So
ntoro, Fra
mar Capc
e, 2-6, 6-6

EYBOLL

Sveriges första m
Ulf Dahlén, Minn
son, Washington,
nipeg och Tomas
les.

Thomas Steen, 3
svenskar i antal sås
de inte börjat sin to
av Fredrik Olausson
peg i natt.

Tommy Sjödin c
ett liknande samsp
vad hjälpte det mo
Hull och hans St Lo
två mål av Hull.

Tommas Sandstri
avgörande roll när
deatch mot Calgary

I övrigt blev det
svenska NHL-proffs
Vare sig Patrik
Mikael Nylander (I
Albelin (New Jerse
premiär.

Hartford-Montreal.
(0-1, 0-1, 1-3)

Målen: H: Crave
Dampousse, Daig
Publik: 10 184.

New Jersey-N Y Isl
(0-0, 4-2, 0-1)

Målen: NJ: Sen
Ciger, I: Berg, King
Publik: 10 438.

Pittsburgh-Philadk
(2-1, 1-0, 0-2, 0-0)

Målen: PI: Lem
son), Stevens, Toc
dros, Evans. Publik
Winnipeg-Detroit .
(2-0, 1-1, 1-0)

Målen: W: Tkach
Fredrik Olausson),
Selanne). D: Fedor
St Louis-Minnesot
(2-1, 4-1, 0-2)

Målen StL: Brett
son, Shanahan. M:
Dahlén (ass Tomm)
Publik: 16 724

Toronto-Washingt
(2-1, 1-2, 2-3)

Målen: T: Borc
Zezel, Sacco. W: I
Calle Johansson, K
Publik: 15 618.

Edmonton-Vanco
(1-1, 1-2, 2-2)

Målen, E: Nicho
Manson. V: Sandk
Lumme), Adams, Li
Publik: 14 094.

Calgary-Los Ange
(2-2, 1-1, 1-1, 0-1)

Målen, C: Reich
Roberts. L A: Coffe
ley (ass Ahola), Gar
Sandström (ass Kur

SPRINTER-KM

10 SEPTEMBER 1992

H 17 -

1.	Bengt Hall	25.35
2.	Jonas Andersson	26.56
3.	Petér Sandström	27.59
4.	Arne Lord	29.47
5.	Putte Hävrén	31.09
6.	Lollo Hanning	31.36
7.	Anders Hall	32.10
8.	Sören Bokvad	33.08
9.	Gustav Grandin	37.39
10.	Mats Andrée	38.30
11.	Nils Nilsson	39.37
12.	Jan Lindgren	39.54
13.	Jan-Olov Norén	44.51
14.	Wilhelm Olander	54.34
	Jan-Åke Björklund	brutit

17,
Aer-
ppel-

1-6
gcal/
pnus

lqu-
lqu-
on-

ng-
llyb
-19,

4-6
s von
omas

on/Gö-
ng-von
lomqvist

-21, 15-
3, 21-11,
-21, Pers-
erg-Blom-
on 17-21,

12- 4 4
1- 7 3
1- 9 3
1- 7 2

- 8 2
-10 2
-12 0
12 0

ckeby-
l, Angby

grupp-
0-4
lamer:
2-4

6-0 (2-0)
), 2-0 Henrik
son (55), 4-0
Bild (86), 6-0

1 1 0 1-0 3
1 0 1 6-1 2
1 0 0 1-0 2
0 1 2 0-7 1
0 0 0 0-0 0
0 0 0 0-0 0

n
ichen
e fört, 3-3 full tid
id-Liverpool 1-4
-1 e fört, 2-1 (5-6
N 2-2 (2-5), Ips-
oln-Crystal P 1-1
ter 2-1 (2-3), Ply-
rsmouth-Blackpool
ly 3-2 (9-2), Wimb-

jan
0-0
EM-kval, grupp två:
0-3 (0-1)

skamp, damer:

D 17 -

1.	Lena Jansson	29.04
2.	Eva-Lotta Hall	43.23
3.	Maria Hall	52.06
	Berit Hanning	brutit

H - 16

1.	Robert Hanning	20.40
2.	Kristoffer Sandberg	22.13
3.	Torbjörn Engberg	24.38
4.	Mattias Lindgren	25.32
5.	Mattias Claesson	29.20
6.	Jacob Jansson	30.38
	Kenneth Hanning	brutit

(17-13)
Mål, Sverige: Lina Olsson 8, Lotta Engström
6, Mia Hermansson-Högdal 6 (3), Åsa Eriksson
Eva Olsson 3, Ulrika Olsson 2, Gunilla Olsson
Eva Sanddahl. Litauen: Daiva Zinkeviciene

DAGENS

BASKET: Elitserien,
len kl 19 Stockholm C
BROTNING: Elits
Hägersten kl 19 Spå-
HANDBOLL: Damle
len kl 19 Sverige-1 #

Två män i en Greyhoundbuss

AV ANDERS ASPLUND

Passerar ekvatorn på 11 500 meters höjd. Lutar mig lite framåt och ser tydligt Borneos kustlinje närma sig. Rakt under ligger Javasjön. Klockan är två på eftermiddagen men solen står fortfarande i zenit.

Sitter på en Qantas Boeing 767 med destination Darwin. Det är inte varje dag man träder in i den södra hemisfären, men det finns en orsak.

En kväll i maj ringde en förtvivlad redaktör och berättade. "Jag skulle vilja göra en intervju med Fredrik Trahn men han har ju valt att uppleva tre vintrar på raken och befinner sig någonstans i Australien". "Skulle Du kunna tänka Dig att leta reda på honom "down under" och ställa ett par tuffa frågor"? Som läsaren säkert förstår kände jag mig mycket smickrad och började snarast att planera resan.

Samtidigt som konturerna av den Australiska kontinenten börjar resa sig ur den djupröda solnedgången finslipar jag formuleringarna inför kvällens intervju. Med hjälp av modern teknik har jag konverserat Australien per fax och bestämt möte med Herr Trahn klockan 22. Mötesplats; baren på Victoria Hotel, Darwin, Northern Territory, Australien.....

Scenen är som tagen ur en "Crocodile Dundee" film. Längs den ena väggen en 30 meter lång bardisk av massivt trä. Taket består av korrugerad plåt. Golvet täcks av ett 3 cm tjockt lager av damm och smuts. Som väggpanel har man använt grova ohyvlade plankor. Stora träfläktar hänger ned från taket. Bladen är stora som helikopterblad och fläktarna "hovrar" precis ovanför mitt huvud. Luften är tät och doftar rök, svett och öl.

– Dricka eller äta, frågar en kraftigt sminkad ung dam från andra sidan disken.

– En fourx, svarar den svenske mannen som läst att "The Darwin Thirst" släcks med öl.

En orange ölburk märkt med xxxx kommer åkande längsmed bardisken. Jag lyckas i grevens tid greppa den med högernäven. Det bränner till i handflatan, här har dom tagit "cold beer" på allvar. Väntar på ett glas men förstår snart att glasbruken ligger i Småland. Läppjar på vätskan från Castlemaine Brewery och fastnar med överläppen i burkkanten. Det är vad jag kallar "en kall öl".

Sätter mig tillrätta på stolen och spanar runt lokalen efter något bekant ansikte. Saltsjöbadens stolthet lyser med sin frånvaro. Tittar på klockan, kvart i tio, han dyker nog upp snart..

Strax intas platsen bredvid av en äkta så kallad "Darwinite". Han är runt de fyrtio, har ett blekt ansikte och ett stort rufsigt gult

helskägg. Ögonen glänser och skvallrar om att de sett en och annan ölburk.

– What's your fuck'n name, väser han, samtidigt som han slår sin otroligt skitiga läderhatt i disken så att dammet yr.

– Anders, svarar jag och försöker se "cool" ut.

– Fuck'n what, bråker han, samtidigt som han försöker fixera mig med blicken.

Det är i stunder som dessa program som "Konsumentmagasinet", "Hallå trafikant" och "Vi i femman" känns rätt avlägsna.

Tiden går men ingen Fredrik. Slår en lov runt i lokalen. Klädseln är i varje fall enhetlig. Urtvättad T-shirt med ölreklam, shorts och sladdriga sandaler är det som gäller. Känner mig "uppriggad" i skjorta och jeans. Efter ytterliggare några öl kommer en av kyparna fram till mig och frågar om jag söker efter en svensk. Jag nickar och kvickt hämtar han ett ölunderlägg av märket "Toohey's".

– Vänd på det och läs, säger han.

Vänder på underlägget och finner en spretig nästan oläsbar text.

"Anders, min gamla vana trogen passerade jag Darwin före beräknad idealtid (3 dagar).

Om Du har lust att åka vidare

kan Du finna mig på någon Greyhound-buss efter Östkusten. Säkrastr mellan Cairns och Brisbane. Du kan fråga på busskontoren. De brukar veta vilka som har bokat in sig.... Hälsningar -Tranan".

Tackar kyparen för meddelandet och styr mina steg mot utgången. Börjar mer och mer känna mig som en sån där "utlandskorrespondent". Staffan Heimersson, Ulf Nilsson, Herman Lindqvist och Anders Asplund.

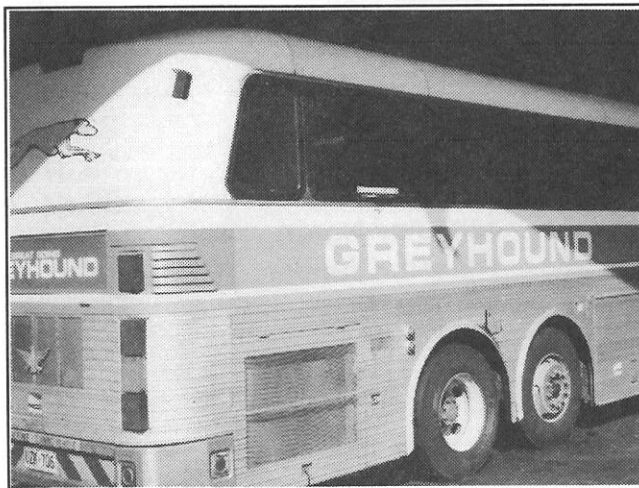
Fyra dagar senare står jag på ett busskontor i Cairns och går igenom passagerarlistorna för den gångna veckan. Hittar till slut en Mr Tran.

– Han åkte söderut igår, konstaterar den rödhåriga busstjänstemannen, som bär reglementsenlig klädsel; blå shorts och vita knälänga, stickade strumpor.

– Om Du tar kvällsbussen till Townsville kanske Du har tur och kommer ifatt honom, påpekar han.

Sagt och gjort. Löser en bussbiljett - tur att sektionens ekonomi är stabil - för de 30 milen till Townsville och jagar vidare.

Ytterliggare tre dagar senare, med åtskilliga mil på dammiga, guppiga aussie-vägar i häcken, har jag hamnat i väntsalen på ortens busstation. Den som varit i den Amerikanska mellanvästern och upplevt riktiga "hålör" skulle känna sig ordentligt hemmastadd. Bred huvudgata genom litet samhälle. ➤

Några bilar passerar då och då. En bensinmack, ett motell och så en busstation. Ortens namn är Prosperpine.

Väntar på Greyhound-buss nummer 29 från Airlie Beach med slutdestination Brisbane. Jag har starka skäl till att tro att en viss Fredrik Trahn, finns ombord.

Tro det eller ej, 64 kilo och livs levande. Klädd i svart T-shirt och avklippta jeans.

Klockan är 17.30 när jag ser den silver-vit-oranga bussen, med texten "Silver Eagle" ovanför vindrutan, nå krönet på en lång uppförsbacke och sakta komma rullande in mot hållplatsen. En resande reporter stiger på.

En Australisk "Silver Eagle" innefattar 11 rader med säten. Rad 1 till 10 har 4 säten per rad. Rad 11 bara två. Dessa två har toaletten till höger om sig och motorena under sig. Står nu i mittgången och spanar ut över den nästan fullsatta bussen. Blicken glider systematiskt förbi rad efter rad men ingen Fredrik syns till.

Går igenom raderna igen, fastnar på rad 11, längst bak. Där sitter en aboriginal. "Aborrarna" har funnits i årtusenden på kontinenten. De känns igen på sitt kolsvarta skinn och lever idag i reservat ungefär på samma sätt som Nordamerikas indianer. Aborigins brukar inte åka buss, konstigt, tittar en gång till, fa'n men är det inte?

Tro det eller ej, 64 kilo livs levande, Karl, Fredrik, Christian Trahn. Kraftigt solbränd och klädd i svart T-shirt och svarta avklippta Lewisjeans.

16 timmar senare kliver vi av i Brisbane. Färden har gått söderut längs Queenslands kust. Vi har passerat genom de från "Törnfåglarna" kända sockerrörsodlingarna och också sett vinkrankorna glänsa i dagens första morgonstrålar. Ruvande på bussens dieselmotorer, har vi suttit längst bak och genomfört en äkta intervju "on the run". Här är den.

Fredrik, jag trodde Du hade åkt till Australien för att arbeta och så hittar jag dej här!?

– öhh, ehh, det är riktigt, men när den Australiska vintern satte in, stack jag på en 7-veckors bussresa. Hoppas få återkomma med den i ett senare nummer av JN.

Låt oss ta det från början. Vad är det som får en Nackabo att överge tisdagssoppan på Järlagården för Australien?

– Nosade på landet när jag åkte jorden-runt för två år sedan. Blev nyfiken och ville gärna se mer. Fick sedan en ide om att åka hit och arbeta. Via Skogssport kom jag i kontakt med rätt personer och kunde efter många om och men sticka iväg.

Vad är det Du arbetar med?

– Jag arbetar som volontär på den Australiska motsvarigheten till Skogssport. Att vara volontär innebär att jag får ersättning i form av fri bostad, mat och fickpengar. Arbetsuppgifterna är i huvudsak av två slag. Dels skriver jag artiklar om svensk och australisk orientering i "The Australian Orienteer". Dels jobbar jag som instruktör i skolor och vid klubbträningar. Det har bland annat blivit en och annan skolkarta.

Hur bor Du och hur är det att undervisa på engelska?

– Har bott hos två olika orienterarfamiljer i Canberra. Det har fungerat bra. Genom orienteringen har jag också snabbt kunnat få

kontakt med många Aussies. Det är ju lite tråkigt att dricka öl själv....

– Språkligt var det uppförsbacke de första månaderna. Men tack vare att inga svenskar funnits i närheten – i själva verket är Du den första svensk jag fört ett längre samtal med sedan jag kom hit - tvingades jag att tänka och prata på Engelska. Det är en skön känsla när man bryter vällen och känner att man behärskar ett främmande språk".

I vilket stadie befinner sig den Australiska orienteringsrörelsen?

– Orienteringen härnere är fortfarande i pionjärstadiet. De som är engagerade är verkliga entusiaster. Australien har ett riksförbund samt sju distriktsförbund. Ett tydligt kännetecken är de många småklubbarna. En del har bara 10 medlemmar – två familjer.

Hur arrangerar man sina tävlingar?

– På det nationella planet finns tre "stortävlingar". Det är Påsktävlingarna, som i år samlade ca 1000 personer - rekord, Jul 5-dagars samt de Australiska mästerskapen. Jag kan nämna att man kör mästerskapstävlingar i ALLA klasser.

– På det lokala planet deltar ungefär 200 orienterare i en normalstor tävling. Förhållandena är mycket primitiva, bl a saknas duschar helt. En överraskning är att det mesta är dataarbetat. De deltagandes personliga utrustning skulle kunna avhandlas i en separat artikel men kort består den av träningsoverall modell 72 – ni vet krimplonstretchnylon med slagkraftiga fartränder – skärmmössa samt orienteringsskor av märket Adidas "Biafra" – lågt skuren blå smärtingsko som man hade på gym-

pan i 2:an. Efter tävlingen samlas alla och äter hamburgare och dricker öl. (Australien har ett stort behov av dietister)".

Av vilken beskaffenhet är terrängen? Har Du hittat någon snabb "Bastmoraterräng" eller är det mer likt "Orrmossen"?

– Svaret är att det inte finns någon Skandinavisk terräng alls. Det beror på att Australien är en betydligt äldre kontinent där terrängen nederoderats genom åren. Terrängen här ger en kurvbild som är mjuk och detaljfattig, påminner lite om Europeisk kontinental terräng. Kartorna saknar helt den blåa färgen, det finns

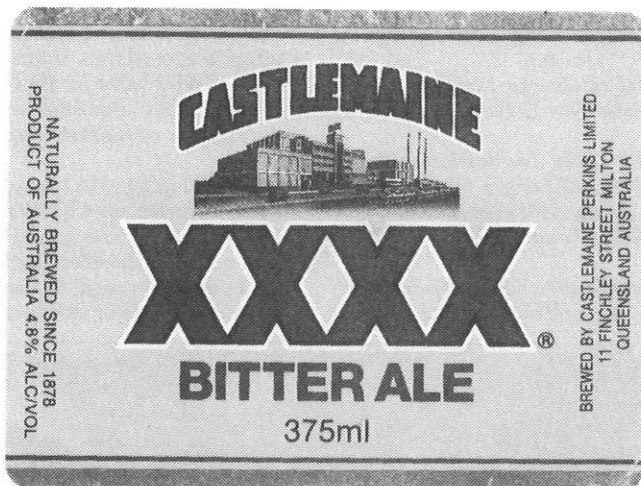
"... krimplonstretchnylon med slagkraftiga fartränder – skärmmössa samt orienteringsskor av märket Adidas "Biafra."

inget vatten i terrängen. Grovt kan man dela in terrängen i två sorter. Den ena ger "Gallispor-orientering", och är en oerhört lättlöpt terrängtyp i Eucalyptusskog utan undervegetation. Nästan 75% av alla kartor finns i denna typ av "sänka/ås" orientering. Den andra ger "Granite-orientering" och består av kompakta, täta "grönområden" med stora klippblocksområden i terrängen.

– För att få en mer detaljrik orientering ritas ofta kartor över gammal guldgrävarter-räng! Ett myller av grävda gångar kan verkligen skapa problem, jag lovar.

Som gammal banläggare undrar jag lite över hur man lyckas med "sträckningarna"?

– Banläggningen är av överraskande hög kvalitet. Det är ofta rejäla och tunga banor som är mycket utslagsgivande. H 21 E banorna innehåller ofta en del speciellt "tunga riff". ➤

Det var något om orienteringen. Vad är det i övrigt som har gjort intryck på Dig härnere?

– Framförallt är det den Australiska kontinentens storlek och natur. På denna enorma yta bor endast 16 miljoner invånare. Under min rundtur med buss har jag korsat områden som fått norrländsk glesbygd att framstå som tätbefolkat. Naturmässigt har Australien allt. För att nämna något; Öknar, regnskog, barriärrev och Ayer's Rock vilken måste bestigas i soluppgången. Glömde visst djurlivet, det berättar jag om på årsfesten - 93.

– Den Australiska befolkningen lever någon form av 60-talstliv. Det ska vara stort och mycket av allting. Under den sista veckan har jag hört fler Beatleslåtar än jag hört under hela mitt liv.

– Det känns också att kulturen är ung, och då bortser jag från den 50 000 åriga ursprungskulturen. Det gör att man kan tycka australiensarna är lite stillösa emellanåt. Det blir ofta lite misch-masch av allting.

Och hur länge blir Du kvar? Lente är orolig för att Du inte ska kunna ta Ditt vanliga "granpass" i Forum.

– Han kan vara lugn. På Luciadagen kliver jag in på Arlanda efter en tvåmånader lång hemresa över New Zeeland, Cook Island, Tahiti och Californien.

Eftersom jag åkt så långt för att göra den här intervjun med Dig tänkte jag också passa på att ställa några frågor med anknytning till svensk orientering och speciellt med inriktning mot Din gamla moderförening - Järila IF - om Du fortfarande kommer ihåg den?

– Skämtar Du? Håller just på att skriva en bok om Nackareservatets "själ". Vad tror Du om titeln "Mellan Strålsjön och Skinnmossen"?

Hur kom Du i kontakt med Järila?

– En viss Henrik Stjernström "kopplade" ihop mig med Järlagården och det uppstod "kärlek vid första ögonkastet".

Berätta om Ditt första OL-lopp?

– Det var på Nackamästerskapen 1980. Tävligen gick i Flaten och tyvärr blev jag diskad, men jag kom igen.

Din bästa tävling?

– Jag har satsat hårt även på skidor och skidorientering. Mitt bästa tävlingsresultat är 11:a på JSM i skidorientering.

Den mest ödesdigra "missen"?

– Jukola 1991. Gick ut på andrasträckan som 40:e man, 3 minuter efter. Var i tätposition vid andra radion. 1 1/2 km före mål ligger jag fortfarande med i tätklungan men går till fel gaffling. Kommer in 4 minuter efter. Den bommen drömmer jag fortfarande om.

Vilka personer i Järila har påverkat Dig mest?

– Utan något som helst tvivel har Ragge påverkat mig mest. Från första början hade jag en alltför stor respekt för honom. Ragge såg alltid ens svagheter och var

"... en svartvit löpare är först på upploppet, det är Järila IF:s Fredrik Trahn som tagit in 28 placeringar och nu växlar som första lag."

blixtsnabbt där och "hög". Med tiden utvecklades en ömsesidig respekt och värme och vi jobbade mer som ett team. Det kanske låter väldigt pretentiöst men "kampen med att besegra min egen respekt för Ragge", har betytt mycket för min

utveckling både som orienterare och människa.

– Gunnar Johansson var också viktig under min yngre period. Tack vare Gunnars arbete och engagemang hade jag ett bra kavlelag att tävla med framförallt under "15-16" tiden.

Du tränar fortfarande hårt. Vilka är Dina personliga mål med träning och tävling?

– Jag tränar för att se var min kropps nivå ligger. Tror fortfarande jag har en bit kvar till mitt maximum. Om Du vill ha ett mer romantiserat svar är drömmen att komma in i täten på en Tiomilasträcka. Tänk att få höra "KG" utbrista – en svartvit löpare är först på upploppet, det är Järila IF:s Fredrik Trahn som tagit in 28 placeringar och nu växlar som första lag.

– En annan viktig orsak till att jag håller på med träning och tävling är atmosfären. Inom orienteringsrörelsen träffar Du många, vad jag kallar för "bra" människor. Det ger en personlig utveckling och tillfredsställelse och är värt väldigt mycket.

Handen på hjärtat, har Du aldrig funderat över att byta klubb?

– Det har jag gjort många gånger. Men trots avsaknaden av elitlöpare har det alltid funnits en härlig stämning i föreningen. Dessutom har vi Sveriges bästa klubbstuga 2 km från Stockholms centrum i direkt anslutning till perfekt terräng.

Hur vill Du att Järila ska utvecklas?

– Järila står inför ett vägval, antingen tar vi oss i kragen och

gör något ordentligt eller så fortsätter vi som "myspys"-förening och dör "sottdöden".

Det var ord och inga visor, vad menar Du?

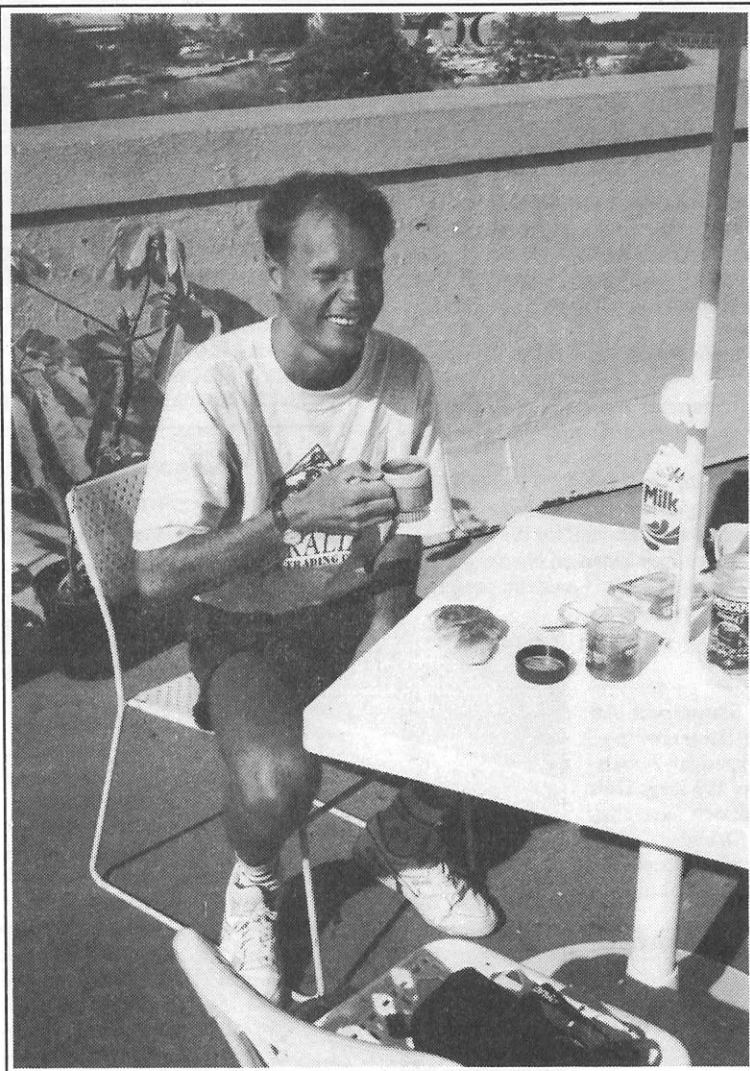
– All erfarenhet visar att de föreningar som inte står på en grund av god ungdomsverksamhet och väl utvecklad tävlingsverksamhet förr eller senare försvinner. Jag argumenterar därför för en ordentlig nysatsning på ungdoms- och tävlingsverksamhet.

Fredrik, sitter Du inte i glashus nu? Trots vissa avstånd sitter Du ju med i orienteringsstyrelsen?

– Det är jag medveten om. Förhoppningsvis kommer jag själv kunna vara med och utveckla föreningen i den riktning som beskrivits.

Väldigt kortfattat, vad skulle vi kunna göra annorlunda?

– Vi behöver prioritera våra insatser mot ungdoms- och elitverksamhet. Det har vi sagt i många år, men nu måste det bli allvar. Vi måste försöka komma med en del nya grepp för att lyckas med detta. Jag tror att alla behöver engagera sig i att förbättra rekrytering och utbildning av ungdomar.

– Personligen tror jag det också är nödvändigt med fler aktiva, duktiga seniorer i "laget"

– Hur vi ska uppnå detta blir en viktig fråga för den kommande styrelsen.

När Du ändå är på "krigsstigen", varför samlar motionslopp tusentals löpare samtidigt som deltagarantalet på våra orienteringstävlingar stadigt sjunker?

– Orienteringen lider fortfarande av en "töntstämpel". Här i Australien finns det en doft av "äventyr" runt orienteringen. När jag är runt i skolorna blir alla tjejer och killar snabbt intresserade av den utmaning som orienteringen innebär.

– Hemma finns det två uppfattningar om orientering. Den ena har Göran Zachrisson skapat med sina Tiomilareportage om lera, lera, lera.

"– Järkla står inför ett vägval, antingen tar vi oss i kragen och gör något ordentligt eller så fortsätter vi som "mys-pys" förening och dör "sotdöden."

– Den andra är värre och kommer från det "eländes elände" filmer av typ familjen Traskens ställt till med. Har något fått en känsla av äventyr när man sett Traskens?

– Nej i Sverige regerar "H 45 - komplexet" klubbarna. De kör för

mycket på rutin och talar hellre om hur många millimeter ett startkort ska vara än "tänker nytt" i rekryteringsfrågor.

Är det något du saknar från Sverige?

– Jag saknar de svenska skogarna, omklädningsrummet på Järlagården samt mest KG:s speakerröst.

Till sist, något Du vill hälsa hem?

Från en buss i Brisbane önskar jag alla Järlakamrater en fin höst i väntan på julgransförsäljningen.

TRANANS TRE TYNGSTA

OL-TÄVLINGAR

1. Tiomila.
2. Norrbottens-veckan.
3. Älgdrevet.

OL-LÖPARE

1. Kent Olsson.
2. Annichen.
3. Tony Dalebrant.

ÖLSORTER

1. Pilsner Urquell.
2. Victoria Bitter.
3. Falcon Export.

SKÅDESPELARE

1. Ernst-Hugo Järegård.
2. Per Oscarsson.
3. Clint Eastwood.

OL-KLUBBAR

1. Ravinen.
2. Sundsvalls OK.
3. Hestra

OL-PROFILER

1. KG Nilsson.
2. KG Nilsson.
3. KG Nilsson.

ROCKALBUM

1. Mambofeber - Wilmer X.
2. Gadd - Eric Gadd.
3. The Eagle - ABBA.

1981

Det var hårdare förr

Av Ulf Sandberg

Det har rivits upp stora sår i den moderna tidens anda. Den nutida mentaliteten har gjort att dagens sätt att se på saker och ting mjuknat betänkligen. Dagens unga generation av slappisar och veklingar har nått och jämt krafter att sätta på knappen till sitt dataspel.

Detta gäller naturligtvis också inom orienteringssporten. Läste i tidningen häromdan att dagens spädgrisar till orienterare tävlar i kort-DM eller sprinter-SM. Minst sagt upprörande! Vi behöver bara gå tillbaka till det vansinnigt hårda året 1981 för att stärka intrycken från en svunnen tid.

Frostens år 1981, ett årtal så hårt att dagens unga löpare skulle vissna vid en jämförelse med de urstarka järlagång som radade upp sig inför säsongstarten. Vi hade uttryckligen gått på knäna den vintern. Det finns än idag en liten skara som får någonting nostalgiskt i blicken när den gamla fina stenhårda "Utskogs-rundan" förs på tal. Dagens juniorpaltar skulle få blodsmak i munnen bara vid dess åtanke. Det var annat med oss. Vi var så vältränade att blodet i våra ådror doftade tallbarr spetsat med mysk.

Att det vid den tiden alltid låg en decimeter nysnö på marken samma helg som Tiomila skulle genomföras bekom oss inte det minsta. Det kändes snarare bara mer stämningsfullt att "borra" rakt igenom en snötyngd granskog i närheten av Granskog. En löpare vid namn Olof tyckte vinterstämningen var så påtaglig att han tillfogade sig en straffrunda genom att hoppa över stämplingen vid en av kontrollerna. När detta upptäcktes hade han bara att springa tillbaka, mötande hela strömmen av tiomilalöpare, mot platsen där fadäsen begicks. Då är man förälskad i snöslask. Den killen är idag bosatt i norra Norrland.

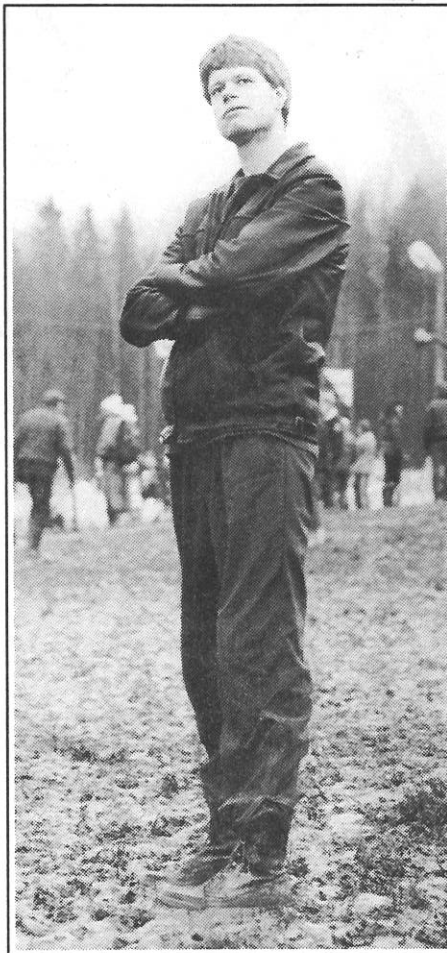
Vår placering blev väl inte så bra det tiomilaåret, men oj vad vi trivdes i snön och leran. Vi hade knappt torkat av leran från skorna förrän UK presenterade namnen på de åtta machokarlarna som snart skulle över sundet till Finland och Jukolakavlen. Åtta stenhårda karlar med eldhärad blick och klös i skinnet. Inte undra på att kvinnorna suckade djupt på Finlandsbåten, då vi samtliga såg ut som ett melanting av Marlon Brando och Börje Salming.

Våren var ovanligt sent kommen till Finland det året. Tjälén hade nått och jämt gått ut jorden. Dessutom regnade det oavbrutet från första stund vi anlät till tävlingsplatsen. Allting var endera genomsurt eller genomdränkt av vatten. Militärtälten som finnarna ställt till vårt förfogande liknade

mest en plaskdamm, där vi flöt, vår utrustning flöt och inte minst brännvinet flöt. Var det männe Jukola-81 som var inspirationskällan till sentida "Water Festival".

Nåväl, skymningen kom och startskottet gick. Peter Sandström sprang första. Med en björns styrka och en panthers vighet röjde han i den oländiga terrängen.

Lasse Långberg, mannen med fältherreblicken körde andra sträckan. Lasse hittade stråk och passager genom den finska vildmarken där andra gick bet. Vi låg bra till när det var dags för växling.

*"Våren var ovanligt sent
kommen till Finland det året.
Tjälén hade nått och jämt gått
ut jorden."*

ven-aluväv-fjälltält på tävlingsplatsen. Förmodligen används det nu av finska militärer på repövning nuförtiden.

Hasse Develius, en karl som kom att ge hänglöpingen ett "ansikte" sprang den långa nattsträckan. Gud nåde den som vilseledde klungan som han ingick i, den fick mottaga en rejäl utskällning av vår gode vän Hans. Vi låg nu mycket bra till.

Ensio Kolari, den hårdaste av dem alla, personifierande den finska urkraften fick han leran och den täta vegetationen att vika sig vid den ursinniga framfarten. Vi hade nu absolut bakficka... Förlåt! Vi hade absolut tätkännning.

Jag själv gick ut på femte sträckan, hade då blivit rejält coachad.

"Honom kan du ta rygga på!"

"Kanske även Järfällakillen, men inte Stenberg i Almby. Han är för stark för dig."

Detta till trots så "botaniserade" jag en hel del i den vackra finska skogen. Men "so what", färjan gick väl inte tidigare för att jag tog kontrollerna utan tidsspilan heller. Vi hade nu helt tappat kontakten med täten.

Benke "Sluggern" pressade sträckan efter mig. Det gick nog ganska bra, jag kommer inte ihåg. Men jag minns att Gustavsbergs stjärnspäckade gäng aldrig kom åt att ser hur vi såg ut framifrån det Jukola-året.

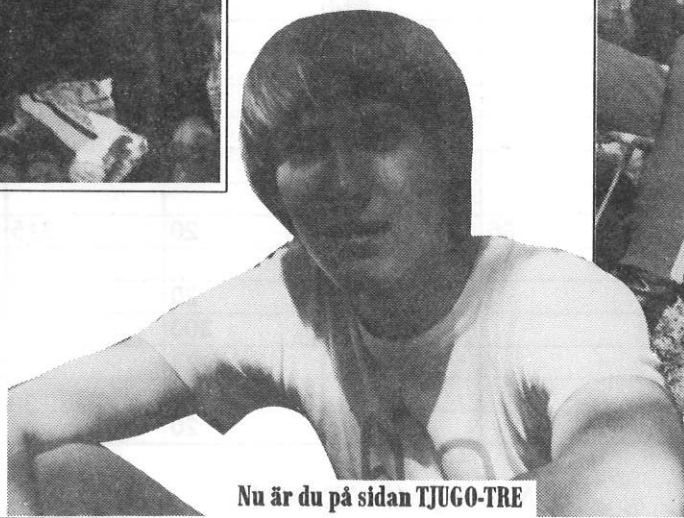
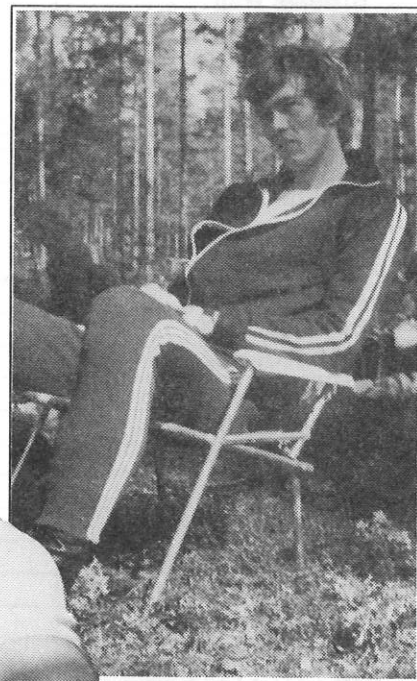
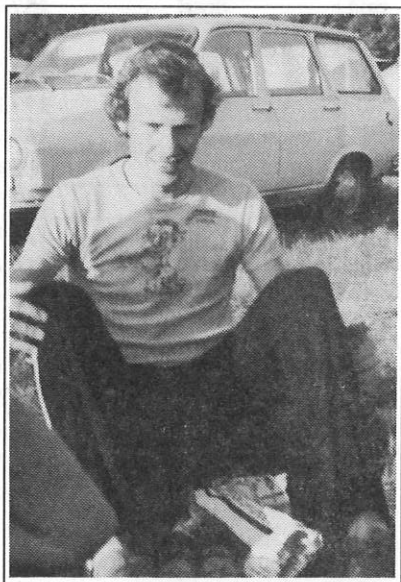
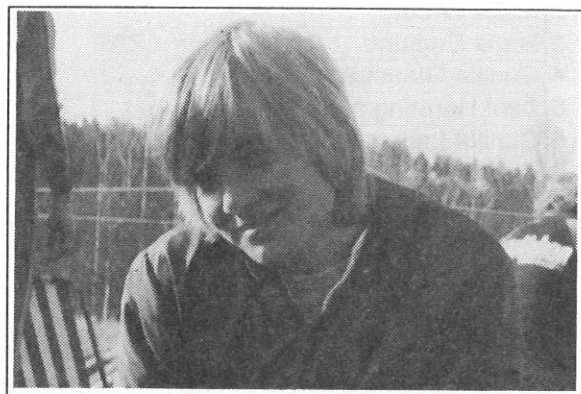
Jonas, vårt konditionsfenomen, slutförde kaveln för Järlas del. Sexton kilometer i vattensjuka marker hade han att ta sig igenom. Allt under vår duglige lagledare Anke. Som under tävlingens gång såg till att ingenting annat än vatten rann emellan våra fingrar.

Vi landade runt sextionde plats. När vi sedan skulle hem hade vi glömt när, hur och om, eller om det överhuvudtaget fanns någon buss vi kunde åka med tillbaka till Åbo. Det fanns det naturligtvis inte. Men vaddå? Det finns väl tågtrafik även i Finland. Var? När? Ensio visste! Men inte hur. Vi fick lifta till tåget. En kul detalj är också att Peter tappade bort sitt svindyra Fjällrä-

Hur som haver direkt efter Jukola åkte jag och Borrar-Bengt upp till Fjällorienteringen i Vålådalen för att bli ta nappatag på den svenska skideliten i dagarna tre. Att jag själv i ren trötthet försökte åla uppför Ottfjället i ren trötthet andra dagen kan väl enbart betraktas som en kul parantes, detta de hårda nypornas år. Jonas den urstarke hade däremot en moloken upplevelse då han slagit sig ihop med en osedvanligt vek Ravinare. Ack ja!

Det finns så otroligt mycket mer man skulle kunna redovisa från detta hårdkokta år. Men jag varken kan eller vill, risken är för stor att folk skulle tro att jag överdrev om jag drog de verkliga dräparna från Hundåret-81. Som t ex att vi även missade färjan efter Jukolatävlingen och var tvugna att simma tillbaka över Botenviken. Så jag sätter punkt här.

**Här kommer lite samlarbilder på några de gamla "hjältarna".
Håll till godo - veklingar!**

Nu är du på sidan TJUGO-TRE

Järlas Bästa Orienterare

våren

(efter fyra deltävlingar)

Kategori - Datum :	Natt - 10/4	Dag - 26/4	Dag - 1/5	Natt - 22/5	Totalt
Arrangör :	Tumba	Järfälla	Ravinen	Järfa (KM)	Våren -92

Klass Damer 17-

1	Lena Jansson		685	893	800	2378
2	Malin Wiberg		909	115		1024
3	Maria Englund	226	259	20	273	778
4	Gunilla Glanshed	20	215	534		769
5	Berit Hanning			765		765
6	Gunilla Larsson		636			636
7	Kerstin Englund	20	311	294		625
8	Ulla-Britta Hall		20	529		549
9	Marie Olsén			541		541
10	Lena Jåfs	361			162	523
11	Birgitta Wiberg		20	342		362
12	Louise Wiberg		20	20		40
13	Marianne Eriksson			20		20

Klass Herrar 17-

1	Tord Jansson		957	912	800	2669
2	Åke Hall	113	1000	661	800	2574
3	Lennart Hävrén		575	778	603	1956
4	Lars Englund		351	680	800	1831
5	Lars Göransson	722	474		577	1773
6	Bengt Hall		959		737	1696
7	Jörgen Glanshed	20	800	800		1620
8	Jan-Erik Wiberg	466	561	510		1537
9	Jan-Åke Björklund		543	677		1220
10	Lars-Olof Hanning			751	444	1195
11	Gustav Grandin		197	516	436	1149
12	Göran Glanshed	305	132	373	221	1031
13	Ragnar Andersson		20	875		895
14	Jonas Andersson		842			842
15	Jan Lindgren			786		786
16	Anders Hall		757			757
17	Nils Nilsson		675			675
18	Rolf Karlsson		674			674
19	Roger Frändén		661			661
20	Leif Mattsson		572			572
21	Gunnar Fernqvist	96		20	315	431
22	David Lindgren		367			367
23	Wilhelm Olander		293	20		313
24	Jan-Olof Norén			300		300
25	Lars Sundström			23		23
26	Rolf Englund			20		20
26	Lennart Lindström			20		20

Järlas Bästa Orienterare

våren

(efter två deltävlingar)

Kategori - Datum :	Natt - 10/4	Dag - 26/4	Dag - 1/5	Natt - 22/5	Totalt
Arrangör :	Tumba	Järfälla	Ravinen	Järla (KM)	Våren -92

Klass Damer -16

1	Therése Lindgren		460	20	480
2	Christin André			384	384
3	Malena Heinrup			351	351
4	My Heinrup		138		138
5	Elin Hedlund			20	20
5	Josefin Lindgren			20	20
5	Klara Nordqvist			20	20

Klass Herrar -16

1	Torbjörn Engberg		466	646	1112
2	Mattias Lindgren		486	520	1006
3	Erik Wiberg		534	409	943
4	Robert Hanning			909	909
5	Kenneth Hanning			800	800
6	Christoffer Sandberg		536	20	556
7	Jakob Jansson			444	444
8	Dan Engberg			361	361
9	Jonas Cleasson		349		349
10	Mikael Brandt		308	20	328
11	Mattias Cleasson		272		272
12	Georg Palmkvist			36	36
13	Magnus Brandt			20	20
13	Johan Bursell			20	20
13	Max Larsson			20	20
13	Anders Lindemark			20	20

Ungdomsverksamheten i Järla IF våren 1992

AV LOLLO HANNING

I början på våren hade vi en rekrytering. Mats Andréé gick runt i klasserna i Sickla skola och pratade om orientering. En ny broschyr om Järla orientering trycktes upp och delades ut i skolor, offentliga platser m.m. Resultatet därav märktes när nybörjarkursen startade. Det kom väldigt många barn.

Gunilla har under våren gjort ett jättejobb med nybörjargruppen. Till sin hjälp har hon haft Putte och Mats A. Nu på hösten tar Mia Englund över den gruppen och det är vår förhoppning att alla hjälper till så att de trivs när de kommer till Järlagården.

Vi har under våren genomfört en friluftsdag för Sickla skola där ca 100 st barn deltog. Denna friluftsdag fick stort gensvar och lärarna vill gärna att vi gör om det.

Ett stort tack till de som hjälpte till!

De redan etablerade ungdomarna i Järla har jag och Berit haft ansvar för. Det har gällt information, anmälan till tävlingar, resor, kavlar m.m.

Vi har många killar i klubben men det är desto glädsare på tjejsidan. Där hoppas vi nu mycket på nybörjarkursen där det finns många tjejer. Vi har idag 11 st H 16, 4 st H 14, 2 st H 12 och så har vi My och Therese i D 12.

Ungdomarna har varit med på många tävlingar under våren. Det började med ett antal

natt-tävlingar med fina resultat. Sedan dagtävlingar, kavlar och även resor till tävlingar utanför Sthlm. De har representerat Järla i 25 olika tävlingar under våren.

Sundsvallsresan var en höjdargrej, tycker jag. Det var ett kombinerat tränings- och tävlingsläger. Torsdag, fredag och söndag tävlade vi och på lördagen hade vi träning och lägermästerskap i sprint vid Bergafjärdens

havsbad i Sundsvall. Vi grillade korv och hade lite trevligt efteråt.

Som avslutning på vårsäsongen och nybörjarkursen var vi med på StOF:s sommarläger i Hellasgården 6-8 juni.

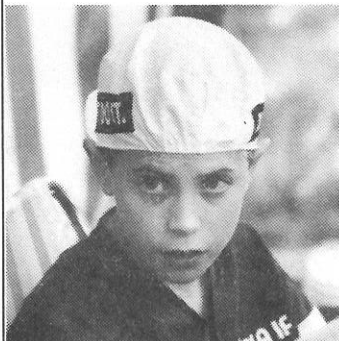
24 ungdomar, ett antal ledare och föräldrar deltog. Vi ville satsa på gemenskapen nu när nybörjarna och de "gamla" ungdomarna skulle bekanta sig. Vi hyrde ett stort partytält där vi ordnade långbord och där vi hade vår samlingspunkt. Där åt vi frukost, lunch och middag tillsammans och där hade vi genomgångar inför tränings- och tävlingspassen och även efter dessa.

Lägret började med nattorientering för de "gamla" ungdomarna på fredag kväll med fina resultat. Lördag morgon var det samling för nybörjarna. De sprang Knattekamp och teknikträning denna dag och var jätteduktiga. De andra sprang Lagkapp och teknikträning. Vi hade fint väder hela tiden så vi varvade träning och tävling med bad. Vi utmanade även Söders OL på brännboll.

På söndagen gick Lilla och Stora lägerkavlen. Nybörjarna sprang Lilla och de andra Stora. Nybörjarna var återigen duktiga men dagens höjdpunkt var när Järla IF tog hem segern i Stora lägerkavlen!!!

D→

Nattorientering på Stof:s sommarläger

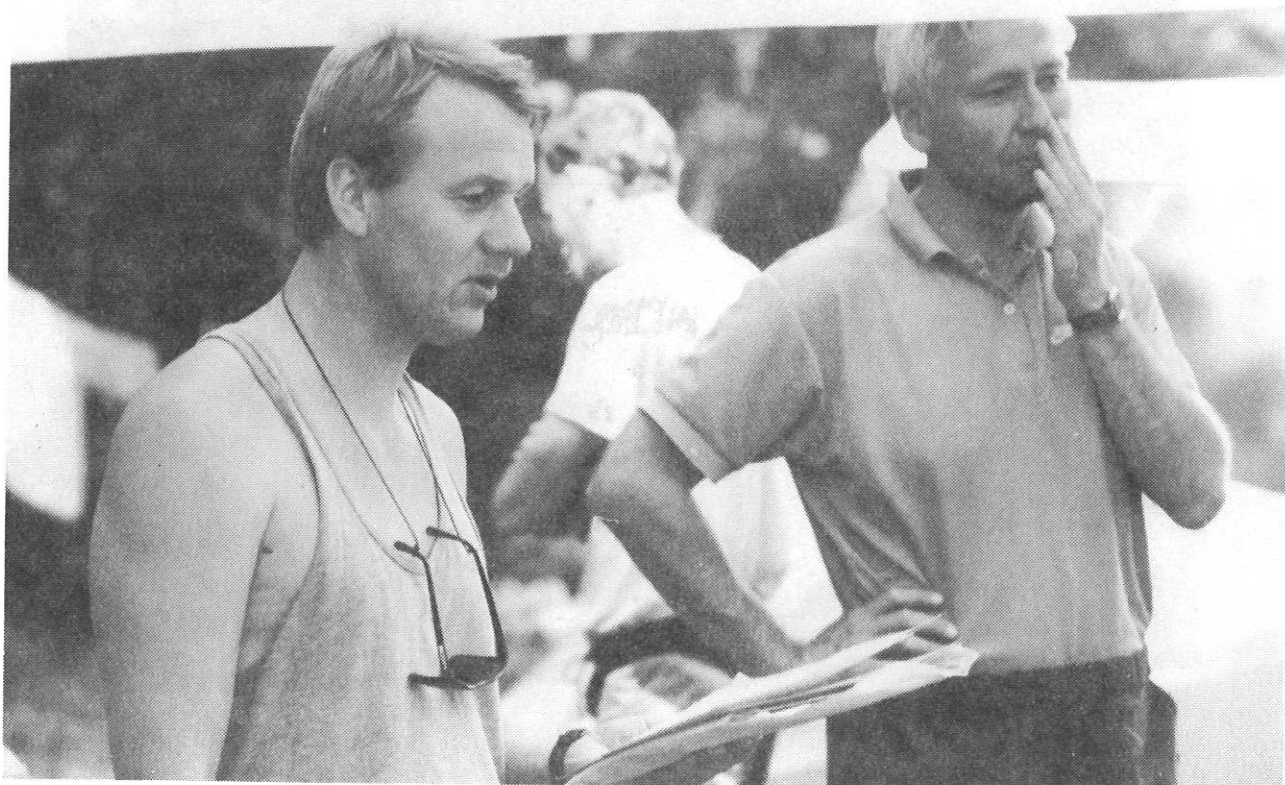
Det segrande laget bestod av:

str 1 Daniel Skinner
 str 2 Erik Wiberg
 str 3 Robert Hanning
 str 4 My Heinrup
 str 5 Mattias Lindgren

Här är ett uttalande av en av arrangörerna av StOF-lägret: "Nu känner man igen Järla från den gamla goda tiden." Slutligen har några av våra ungdomar varit på förbundsläger i sommar.

My Heinrup	HD 12, Domarudden
Erik Wiberg	HD 14, Domarudden
Mattias Lindgren	HD 16, Sundby gård
Robert Hanning	USM-läger, Blekinge

Lollo och Mats funderar på om korven skall räcka.

Nu är du på sidan TJUGO-SJU

Bildkavalkad från Sommarlägret

En Trana i Australien

AV FREDRIK TRAHN

– Det är klart att du skall åka!
– Du ska väl ändå inte säga upp dig i de här dåliga tiderna?
– Nu har du varit tillräckligt länge på det här jobbet, så ska du göra det så ska du göra det nu!
– Jag vet hur det blir du kommer aldrig iväg!
– Inget att tveka om. Åk i morgon!
– Men ... du menar väl inte ... hur blir det med Tiomila då?

– Gillar du vintrar? Jag menar, tre på raken är ju inte vad jag längtar efter!

Ja, så gick tongångarna och kommentarerna tiden innan jag verkligen bestämde mig för att åka. Jag tyckte jag hade tillräckligt med beslutsångest redan innan, och detta gjorde det ju inte lättare. Fasen innan denna hade även den varit lång och krokig. Flera månader hade gått åt för att överhuvudtaget etablera en kontakt och fixa allt där nere.

Nåväl, tillslut bestämde jag mig och gick och köpte första bästa flygbiljet. Iväg kom jag den första mars och nu är jag alltså i Australien om någon undrar.

Det finns en okänd stada i Australien som ligger så till att inte direkt några resenärer eller turister naturligt passerar. De som kommer dit brukar försvinna snabbt efter ett par dagar. "Stelt, staden har ingen själ, alldeles för officiellt, inget nattliv, endast ett vandrarhem, förbannat kallt ..." Staden är Canberra, och där bor jag!

– Gillar du vintrar? Jag menar, tre på raken är ju inte vad jag längtar efter!

En tidig morgon i början av maj stegade jag ut genom dörren på vandrarhemmet i Thredbo Alpine Village. Javisst har de fjäll och berg även här nere. Den kalla klara luften slog emot mig och fyllde mina näsborrar samtidigt som ryggsäcken med möda kämpades upp på ryggen. Dagen var här när Australiens högsta berg Mount Kosciuszko skulle bestigas. Hemma sprang ni andra Tiomila den dagen så jag var tvungen att hitta på något spännande.

Den kraftansamling som jag ägnade mig åt denna dag var alltså belägen i Snowy Mountains. Om ni ska peka mot den bergskedjan så gå ut i köket och peka snett ner i golvet så kommer ni ganska rätt.

Höjden var kanske inte så imponerande, ett par hundra meter högre än Kebenekaise, men för det var det inte mindre jobbigt.

De inledande två kilometerna hade en stigning på 600 meter. När jag gick där i min ensamhet med ryggsäcken skärades in i axelpartiet kunde jag ju i varje fall låtsas att jag var ute på "långa natten".

Uppe på kalfjället visade sig en fantastisk vy med solsken och snöfläckar. Själva toppbestigningen blev nu inte så dramatisk och uppe på toppen träffade jag två tyska turister från Bielfeld.

Natten tillbringades i tält på 2000 meters höjd i en lånad sovsäck som inte var särskilt varm. Henke har ju lärt mig att en lakanspåse inuti en sovsäck kan förvandla vilket sovtäcke från bensinmacken till en fullfjädrad expeditionssäck. Jag hade väl kanske glömt bort att inte galler i den södra hemisfären. Även gasolköket hade svårt att jobba framnagon riktig värme i maten.

"Lubba" orientering kan man också göra i det

här landet. I allt från oframkomlig regnskog till guldgrävarterräng och recersnabb eucalyptusskog, kartorna är mestadels bra, arrangemangen OK och terrängen som sagt växlande. Men på något sätt känns det som allt är lite gammalmodigt. Många verkar ha fastnat kvar i 60- och 70-talet av någon anledning. Den typiske australiske orienteraren är ett kapitel för sig som kan få vem som helst att dra på smilbanden.

Låt mig beskriva honom nerifrån och upp. Runt sina kär a fötter har han snört på sig ett par gamla gymnastikskor av den svenska tunna militärmodellen "Adidas Plattfof". Ovanför dem pöser ett par rejäla benskydd ut sig. Icke av den smidiga orienteringsmodellen utan mer en variant som används vid bergsbestigningar. Grova och ordentliga alltså. Då gulsotsepedemi inte har förekommit här, trots att det alldrig finns duschar på tävlingarna, så har vår vän orienteraren självklart ett par för små urblekta bomullskortbyxor på sig. Ovanpå den bleka överkroppen fladdar ett linne i vinden.

Vänta vi är inte klara än!

Ett par speciella detaljer till. Upp på huvudet sitter oftast en keps av sällan skådat slag. Ner efter sidorna på kepsen, över öronen och nacken, fladdrar ett tygstycke för att skydda mot solen. Sist men inte minst så hänger kompassen i ett band runt halsen! Kursen tas ut genom "ner-på-knä-varianten". När vår vän orienteraren kommer i mål efter sitt lopp så byts linnet och shortsens ut mot en stor grov skjorta av Twin Peaks-modell och en australisk bushhatt.

Det är förvånansvärt att det kan ta sig så fort fram i skogen. Inte riktigt alla ser ut som ovan beskrivna löpare men dock de flesta. Men jag måste erkänna att det faktiskt finns de som har ultralätta spikskor och slimmade tights också.

Förra veckan upplevde jag min första Rogaining. Det är nu ingen idrott där man ska ro en båt i stora gäng utan en speciell sorts orientering. Rogaining har utvecklats från "Bushwalking and navigaiting" och utövas mestadels i Canada, USA och Australien. Det är som en slagsjättepoängorientering där man tävlar i patruller om två till fem personer. Under 24 timmar ska man hinna ta så många kontroller som möjligt som finns utsatta över ett mycket stort område. Kartan man använder är 25- eller 50-tusendel. Patrullerna får själva lägga upp sina 24 timmar med löpning, gång, sömn och mat. Vissa springer hela tiden medan vissa mest håller till vid den stora elden vid TC, där gratis mat i jättemängder serveras.

**"... sist men inte minst så hänger kompassen i ett band runt halsen!
Kursen tas ut genom "ner-på-knä-varianten".**

Vill man sova får man göra det, vill man springa så får man göra det. En ganska avslappnad stämning råder över hela tävlingsdygnet. Självklart existerar inget som halogenlampor, utan här gäller det att slå sig fram i bushen i kolmörker med små ficklampor. Men än 24 timmar ska man inte heller ta på sig för det kostar på. Min åatrull var sju minuter sena efter att vi sprungit på en väg som inte fanns med på kartan. Det är Rogaining det, och vi fick betala dyra 70 poäng för den förseningen.

Hur som helst så trivs jag här i Austerlien. Landet är exotiskt men ändå civiliserat. Som ja sa så är mycket gammalmodigt men ändå spännande. Viss saknar ja stämningen hemma i Nacka Och Saltis och möjligheten att kunna dra en repa i Erstaviksterrängen. Kommer hem när längtan blir för stor.

Ha det bra!

Reds anm.

Detta skrevs i början på sommaren. Efter flitigt brevskrivande från Fredrik så har vi förstått att mycket har hänt sedan dess. Om en del av detta kan ni läsa om på annan plats i tidningen. Enligt Fredriks utsago så skall han lämna Australien den 15 oktober för att via Nya Zeeland, Cook Island, Fidji öarna och USA vara tillbaka på Järlagården vid Lucia redo för jultransförsäljningen.

Märken och utmärkelser

PRESTATIONSMÄRKET 1991

Mästar.....	Jan Lindgren (10 000 p)
Mästar.....	Fredrik Trahn
Silver	My Heinrup (750 p)
Silver	Therése Lindgren
Silver	Lars Göransson
Silver	Kenneth Hanning
Silver	Jakob Jansson
Brons	Nils Nilsson (150)
Brons	Patrik Reisberg
Brons	Henrik Sundelin

SOFT-märket 1991

Elit III	Jan Lindgren
Elit II	Lars Englund
Elit I	Rolf Karlsson
Elit I	Fredrik Trahn
Brons.....	Eva Lindén
Brons.....	Malin Wiberg
Brons.....	David Lindgren
Brons.....	Patrik Reisberg

Gipsfoten Resultat

Plac	Lag	Sträcka 1	Sträcka 2	Sträcka 3	Tid
1	6	Kerstin Englund	Jan Lindgren	Bengt Hall	1.36.20
2	4	Maria Englund	Mattias Lindgren	David Lindgren	1.48.40
3	3	Ulla Britta Hall	Lollo Hanning	Lars Englund	1.48.40
4	1	Jonas Claesson	Gunilla Glanshed	Jan-Åke Björklund	2.00.30
5	2	Kenneth Hanning	Åke Hall	Gustav Grandin	2.07.50

Fet stil = bästa sträcktid

Järla IF, skidsektionen

Rutin för anmälningar till tävlingar

Du skriver ditt namn på det blad jag lagt in efter varje inbjudan. Överst på den sidan står datum för sista anmälningsdag. Alldeles innan detta datum inträder, skriver jag av de namn som finns antecknade och skickar därefter in anmälan.

När tävlingen ägt rum tas inbjudan ut ur pärmen. Tävlingarna ligger kronologiskt i pärmen. Om du missar sista anmälningsdag, får du själv ombesörja anmälningen. Hur det skall gå till står i inbjudan. OBS! Pärmen får inte lämna Järlagården!

Lasse Kleen Tel 6409798

OBS! Anmälningar till skidorientering:

Jan-Erik Wiberg tel 7162074

Anmälningar till Vasaloppet, öppet spår och tjejvasan

Fredrik Roeck-Hansen tel 6439241

Nu är du på sidan TRETTIO-ETT

Bra att veta

Magazin eller månadsblad?

Ja förvirringen bland medlemmarna är lika stor som i regeringskansliet. Vad är vad? Vad har hänt med Järlanytt? ...

För att reda ut begreppen så tar vi det hela en gång till. Järlanytt är samlingsnamnet för alla publikationer som vi ger ut. Det som är nytt är att vi har delat upp utgivningen i månadsblad och magasin. Genom detta så får vi ut information till klubbmedlemmarna 10 gånger om året!

Magazinet

eller Järla Magazinet som det står på omslaget utkommer 2 gånger om året. Den är tänkt som en summering av varje säsong och innehåller längre artiklar och många bilder.

Magazinet skickas ut till samtliga medlemmar i skid- och orienteringssektionen både aktiva och stödjande. Den fungerar också utåt som PR för vår verksamhet gentemot Svenska Orienteringsförbundet, distriktsförbundet, kommunen, sponsorer etc.

Dina artiklar, bilder, teckningar mm skickar du till Jonas Andersson, se ny adress på sista sidan.

Månadsbladet

eller t ex "Järlanytt februaribladet" (naturligtvis alltid den aktuella månadens namn) som det kan stå på omslaget. Det här är den snabba och raka informationen som endast skickas ut till de aktiva medlemmarna i orienterings- och skidsektionen. Den utkommer första veckan i varje månad, utom de månader som Magazinet kommer ut.

Det skall vara lätt och smidigt att få med information i Månadsbladet, därför så sköter Göran Blomgren på Järla IF:s kansli själva insamlandet av material.

Ring, skriv eller faxa till honom om du vill ha med något i Månadsbladet. Adressen till kansliet finner du på sista sidan.

Om du har upptäckt att du inte får Månadsbladet men ändå hemskt gärna vill följa med vad som händer. Då skall du ta kontakt med Göran Blomgren eller Jonas.

Det här med data

Som du ser så framställer vi tidningarna med sk Desk Top-teknik. Det betyder att alla texter stoppas in i en dator där vi sedan gör tidningen sida för sida. Det betyder att om du har en artikel som du skall skriva så använd en dator med ordbehandlingsprogram, det underlättar betydligt för oss. Då slipper vi nämligen att skriva om din artikel.

Det finns några viktiga saker att tänka på när man använder ordbehandlingsprogram.

- Skriv texten rätt upp och ner. Inga sidlayouter, ramar eller annat skräp på skärmen.
- Lagra texten på diskett (storleken spelar ingen roll) som en ASCII-fil. Om du är osäker kontakta Jonas..
- Om du har en Mac så måste du se till att din diskett är formaterad i Dos-format innan du lagrar. Lagra sedan som text. Disketten får du naturligtvis tillbaka.

Till slut en viktig sak att poängtera. Om det inte koommer in något material så kommer heller inte tidningen ut. Det gäller framförallt månadsbladet. Där i stort sett ingen information ifjol kom från medlemmarna, kommitéerna eller styrelsen.

Månad	Typ	Manusstopp	Till posten	Månad	Typ	Manusstopp	Till posten
Januari	Månad	13/12	7/1	Juni	Magazin	28/5	14/6
Februari	Månad	22/1	1/2	Sept.	Månad	27/8	1/9
Mars	Månad	20/2	1/3	Oktober	Månad	24/9	1/10
April	Månad	26/3	1/4	Novem.	Månad	22/10	1/11
Maj	Månad	22/4	3/5	Decem.	Magazin	26/11	13/12

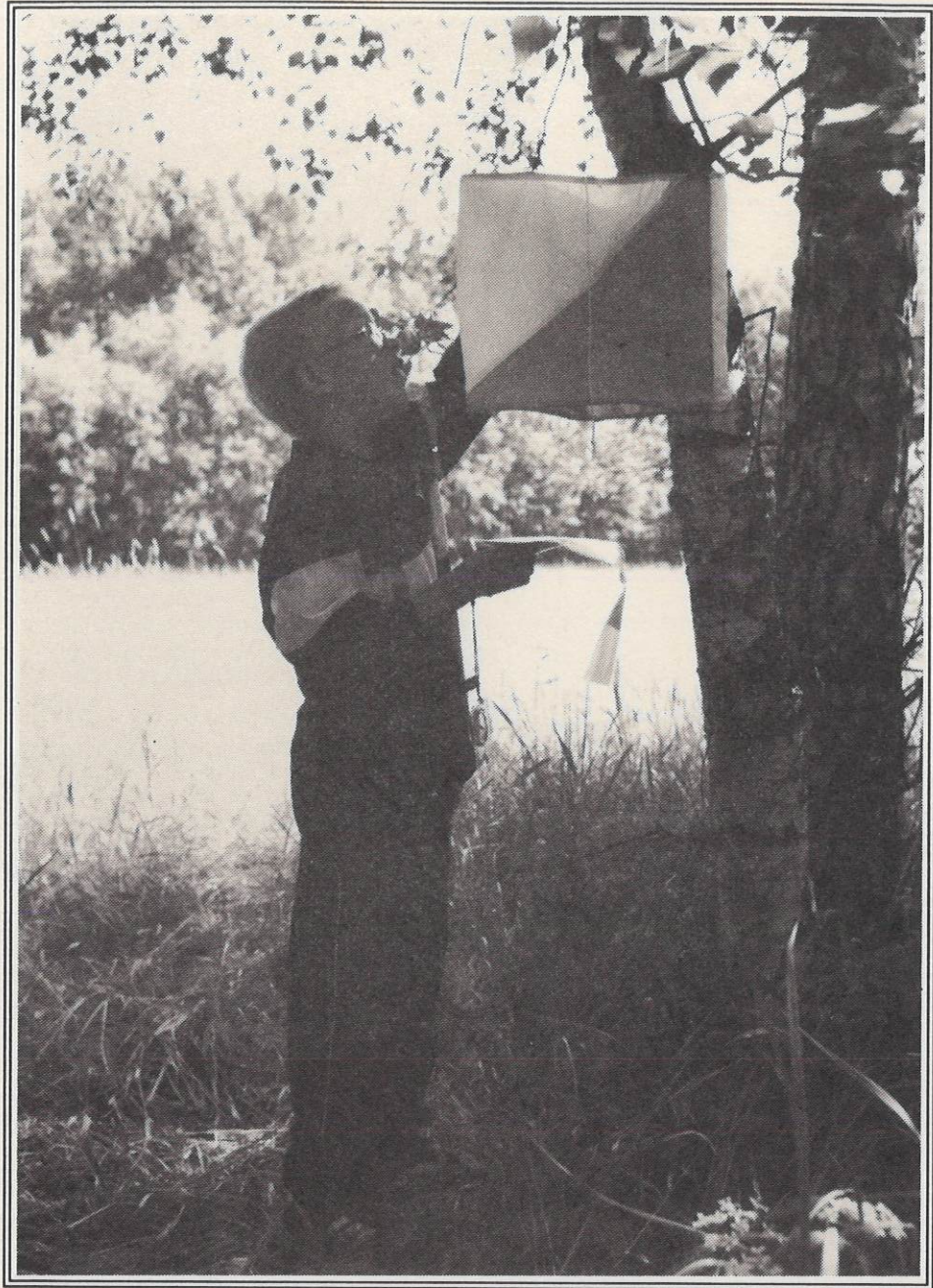
Redaktör:

Jonas Andersson
Mariehill 1548
140 41 Sorunda
Tel 08-530 442 91
Tel arb. 08-648 3120
Fax 08-39 52 00

Sekreterare:

(Skicka notiser och artiklar hit för inskrivning)
Göran Blomgren
Järla IF
Box 85, 131 06 Nacka
Tel 08-716 76 43
Fax 08-716 06 80

Slutareen.

*Det är inte alltid lätt att nå upp till skärmarna.
Emil Jansson, sommarlägret -92.*

